

ΠΡΟΣ ΠΑΘΩΝΤΑΣ

...για το αύριο!

Ιούλιος 2012 - Ιούνιος 2013 / Φύλλα 11 & 12

web site: <http://gym-par-avlon.att.sch.gr>

Λεπτομέρεια από ομαδικό έργο των μαθητών, που προέκυψε από την συνεργασία μας με το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης

Επίσκεψη

του
Προέδρου της
Δημοκρατίας
κου Κάρολου
Παπούλια

...σελ. 22

Συνέντευξη

της Αλίκης Γιωτοπούλου
Μαραγκοπούλου, Προ-
έδρου του Ιδρύματος
Μαραγκοπούλου για τα
Δικαιώματα του Ανθρώ-
που

...σελ. 6

Βράβεισή μας

στον Διαγωνισμό της
εφημερίδας «Τα Νέα» & η
επίσκεψή στις Βρυξέλλες
για την «Ευρωπαϊκή Ημέ-
ρα κατά της ενδοσχολικής
βίας και του εκφοβισμού»

...σελ. 19

Όλοι μαζί κατά της βίας

Αντιμετωπίζουμε,
γράφουμε, ζωγραφίζουμε,
κατά της βίας -
Προαιρετικό Πολιτιστικό
Πρόγραμμα

...σελ. 2

Στιγμιότυπο από την ομαδική ζωγραφική με τους μεταπτυχιακούς φοιτητές Εγκληματολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου

Συνεργασία με τρία Μουσεία

Βυζαντινό & Χριστιανικό
Μουσείο, Εθνικό Μουσείο
Σύγχρονης Τέχνης, Εθνικό
Αρχαιολογικό Μουσείο
Αθήνας

... σελ. 21

Με τους φοιτητές του Παντείου

Συναντήσεις και
ομαδικό έργο ζωγραφικής,
με την Καθηγήτρια
κα Ζαραφωνίτου Χριστίνα
και τους μεταπτυχιακούς
φοιτητές της

... σελ. 21

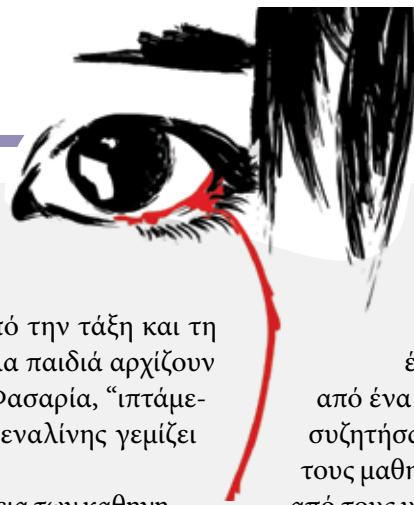
Με το Θαν. Πολυκανδριώτη

μαθήματα μπουζουκιού
από τον γνωστό μουσικο-
συνθέτη και δάσκαλο
και τους συνεργάτες του
από το Μεσ. Κεν. Ερ. και
Πολιτισμού «οι Επόμενοι»

... σελ. 22

Αντιμετωπίζουμε... τη βία...

6 Μαρτίου 2012.

Άλλη μια μέρα στο σχολείο μας. Γίνονται μαθήματα και οι σκέψεις μου προσωρινά ταξιδεύουν κάπου πολύ μακριά από την τάξη και τη Νεοελληνική γλώσσα. Ξαφνικά, ακούγονται φωνές και τα άλλα παιδιά αρχίζουν να τρέχουν στο μέρος της δράσης, για να δουν τι συμβαίνει. Φασαρία, “ιπτάμενες” καρέκλες, σπασμένα τζάμια και αυξημένη ποσότητα αδρεναλίνης γεμίζει το χώρο.

Σε μερικά λεπτά όλα τελειώνουν, χρειάζεται όμως η βοήθεια των καθηγητών που μπήκαν στη μέση για να χωρίσουν και των σωφρονιστικών υπαλλήλων που ήρθαν λίγο αργότερα, να διακόψουν τη δράση να προλάβουν τα χειρότερα και να ηρεμήσουν τους υπόλοιπους.

Είναι ειρωνική σύμπτωση που αυτό το γεγονός έτυχε να γίνει την παγκόσμια ημέρα κατά της βίας. Δεν ήταν όμως η πρώτη φορά που κάποιοι μαθητές αποφάσισαν να μεταφέρουν τις “λύσεις” των προβλημάτων τους στους διαδρόμους του σχολείου, παρόλο που δε γίνεται συχνά. Στο σχολείο, συναντιούνται παιδιά από διαφορετικές κικλίδες που μέσα στη φυλακή δεν μπορούν να συναντηθούν σε άλλο χώρο. Μα το πιο θλιβερό είναι ότι οι άλλοι συμμαθητές υποστήριζαν τους δράστες. Έλεγαν, “δεν έγινε τίποτα”, “φυλακή είναι εδώ”, “γίνονται τέτοια” και συνέχισαν σαν όντως να μην είχε γίνει κάτι.

Το σχολείο όμως αντέδρασε. Την επόμενη μέρα έγινε σύλλογος καθηγητών και επίσης κάλεσαν να απολογηθούν κάποια παιδιά που συμμετείχαν στη φασαρία. Δεν μπορώ να σας πω τί ακριβώς και πώς συζητήσαν, επειδή δεν ήμουν καλεσμένος, αλλά την επόμενη μέρα ο Διευθυντής μας μάζεψε όλους να μας ανακοινώσει τις αποφάσεις του συλλόγου. Πολλοί πίστευαν ότι κάποιοι μαθητές θα φύγουν από το σχολείο. Οι αποφάσεις όμως ήταν διαφορετικές. Κάθε μαθητής του σχολείου θα έπρεπε να γράψει ένα κείμενο για τη βία ή να ζωγραφίσει κάτι σχετικό με το

ίδιο θέμα. Επίσης, οι υπεύθυνοι της φασαρίας, για τρεις μέρες, θα έπρεπε να βρίσκονται μέσα στην αίθουσα της πληροφορικής και θα ήταν “υποχρεωμένοι” να πληκτρολογήσουν όλα τα κείμενα των συμμαθητών τους στους υπολογιστές και ακόμα να φτιάξουν όλοι μαζί ένα πόστερ με θέμα “όλοι μαζί κατά της βίας”. Εκτός από όλα αυτά, μετά από ένα μήνα περίπου κανονίστηκε και μια συνάντηση με φοιτητές, όπου και συζητήσαμε για τη βία τις αιτίες και τις συνέπειές της στο σχολείο. Κάποιοι από τους μαθητές χαμογέλασαν όταν άκουσαν τις “τιμωρίες” όμως θυμάμαι κάποιον από τους υπεύθυνους να λέει μετά από δύο μέρες δουλειάς χωρίς διάλειμμα στην αίθουσα πληροφορικής, “καλύτερα να με είχαν διώξει, παρά αυτό...”

Βεβαίως, θα ήταν καλύτερα να αποφύγουμε τέτοια πράγματα σαν τη βία, αλλά αυτή τη φορά που έγινε, κατά τη γνώμη μου το σχολείο το αντιμετώπισε πολύ καλά. Τώρα, αν με ρωτήσετε αν θα ξαναγίνει κάτι παρόμοιο ή όχι...; Ειλικρινά, δεν ξέρω. Τουλάχιστον προς το παρόν, συνυπάρχουμε πιο ήσυχα και φιλικά και ακόμα οι υπεύθυνοι για τη φασαρία ενώ συνήθως το συνεχίζουν, και πολύ γρήγορα δεν μπορείς να καταλάβεις ποιός είναι ο θύτης και πιο το θύμα, κάπως τα βρήκανε, δεσμεύτηκαν ότι θα “φυλάξουν” το σχολείο και ότι δεν θα συνεχιστεί και “πάνω” και ότι οι ίδιοι θα συνεχίσουν και θα κρατήσουν τη στάση τους αυτή και στο μέλλον.

N.K. ετών 21

Ευχαριστούμε... για τη βία...

Ετήσια εκπαιδευτική ειδικόκεφη-μάθημα με φοιτητές του Προγράμματος «Μεταπτυχιακών Σπουδών» του Παντείου Πανεπιστημίου, στο σχολείο μας.

Την Πέμπτη 3 Μαΐου 2012 για τρίτη συνεχή χρονιά πραγματοποιήθηκε η συνάντησή μας με τους φοιτητές του Προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών Εγκληματολογίας της Παντείου που διευθύνει η καθηγήτρια κα Ζαραφωνίτου Χριστίνα με θέμα «Η Σύγχρονη Εγκληματικότητα και η Αντιμετώπισή της». Αρχικά είχαμε αμηχανία και αγωνία για αυτή την επαφή μας. Γρήγορα, όμως, αντιληφθήκαμε πως το ενδιαφέρον τους ήταν αληθινό.

Ήθελαν να γνωρίσουν όσο το δυνατόν περισσότερα πράγματα για την καθημερινότητά μας και τις μεταξύ μας σχέσεις. Συζητήσαμε για τη βία στο σχολείο, την πρόληψη της κοινωνίας στην παραβατική συμπεριφορά των ανηλίκων και τη λειτουργικότητα του ελληνικού νομοθετικού πλαισίου στο κομμάτι που μας αφορά.

Παρουσιάσαμε τις ομαδικές εργασίες μας, τις σκέψεις και τους προβληματισμούς μας, τη σημασία που έχει για εμάς η ύπαρξη του σχολείου, αφού μας κάνει να ξεφεύγουμε από τη δύσκολη πραγματικότητα και να βρίσκουμε διεξόδους. Μιλήσαμε για τη βία μέσα στο Κατάστημα, για το ρατσισμό, την

ξενοφοβία, τις άσχημες συνθήκες διαβίωσης μας (η πρόταση του Διευθυντή μας κου Δαμιανού για ένα κελί για κάθε κρατούμενο, ώστε η διαβίωση στο σωφρονιστικό κατάστημα να μην είναι ταπεινωτική, επικροτήθηκε από όλους). Επίσης, αναφερθήκαμε ιδιαίτερα στην αναγκαιότητα της βοήθειας προς τους αποφυλακισμένους από την μεριά της πολιτείας αλλά και της κοινωνίας.

Στο τέλος το κλίμα που υπήρχε μεταξύ μας ήταν πολύ οικείο που αισθανόμαστε ότι τα προβλήματά μας έως ένα σημείο υιοθετήθηκαν από τους φοιτητές της Παντείου. Ευχόμαστε αυτή η προσπάθεια συνεργασίας μεταξύ του Π.Μ.Σ. Εγκληματολογίας και του σχολείου μας, του Γυμνασίου και Λυκείου που στεγάζεται στο Ε.Κ.Κ.Ν.Α., να συνεχιστεί και να διευρυνθεί στο μέλλον. Ευχαριστούμε όλα τα παιδιά για το ενδιαφέρον και την κατανόησή τους.

Ομάδα μαθητών

Αδελφός
εμείς να
καταλάβει ότι
δεν το αποφύγει
καλύτερος
τρόπος
αποφύγει

Φυλακή. Και τότε ο άλλος που είναι φοβισμένος αρχίζει να καταπιέζεται, να φοβάται ακόμη περισσότερο, να κατηγορεί τον εαυτό του και κανέναν άλλον που μπήκε φυλακή. Έτσι κάποιος που είναι κακός άνθρωπος δημιουργεί στον άλλον ψυχολογικά προβλήματα, έτσι ώστε να φτάσει σε ένα σημείο να μην μπορεί να κάνει διάλογο και να βγάλει όλα αυτά που κρατάει τόσο καιρό μέσα του. Αποτέλεσμα είναι να ξεσπάσει ένας καβγάς.

Γι' αυτό, όταν φοβόμαστε κάτι, πρέπει ή να το αποφεύγουμε ή να το ξεπερνάμε, ώστε να μας γίνει συνήθεια και να μην φοβόμαστε.

Και δεύτερο σας το ξαναλέω για τελευταία φορά ο σωστός τρόπος δεν είναι η βία, είναι ο διάλογος...

Ένας τρόπος για να αποφύγουμε τη βία είναι η συζήτηση. Όταν βλέπουμε τον άλλον να είναι έτοιμος να χρησιμοποιήσει βία, εμείς πρέπει να προσπαθούμε να του εξηγήσουμε ότι δεν χρειάζεται η φασαρία.

Αν ο άλλος δεν το κατανοεί, πολύ απλά σε μένα φαίνεται ότι ο καλύτερος τρόπος είναι να σηκωθούμε και να φύγουμε από εκεί. Αν πάλι σε ακολουθεί μέχρι εκεί, πρέπει να υπερασπιστείς τον εαυτό σου με οποιοδήποτε τρόπο όπως η βία. Γι' αυτό η βία είναι ένα κομμάτι της ανθρωπότητας, αλλά μερικές φορές μπορούμε να την αποφύγουμε. Κάποιες άλλες στιγμές πρέπει να χρησιμοποιούμε τη βία, για να προστατεύσουμε την αξιοπρέπειά μας.

Βία, βία, βία! Πάντα το ίδιο πρόβλημα! Υπάρχουν τρόποι εκτός από τη βία και νομίζω ότι όλοι το ξέρουμε, ειδικά εμείς που βρισκόμαστε εδώ. Αλλά το θέμα όμως είναι ότι εμείς δε θέλουμε να υπάρχουν οι άλλοι τρόποι.

Ξέρουμε από τα πρώτα χρόνια που πηγαίναμε σχολείο ότι η βία φέρνει τη βία και μάλιστα λίγο ή πολύ αυτό το φαινόμενο το έχουμε ζήσει, είτε μέσα στο ίδιο μας το σπίτι είτε στο δρόμο ή στο σχολείο και με κάποιο τρόπο κάπως το αποφεύγαμε. Όμως τι γίνεται όταν είσαι κλεισμένος στη φυλακή και συναντάς αυτό το φαινόμενο; Όταν υπάρχουν άλλοι τρόποι;

Και κάτι για το τέλος. Όπως πολύ καλά είδατε και εσείς, εδώ μέσα τα βρήκαμε μεταξύ μας. Νομίζω όμως ότι αυτό το τεράστιο πρόβλημα είναι παγκόσμιο είναι μάλλον αδιόρθωτο. Το έχει η κοινωνία...

Κάποιοι πιστεύουν ότι ο άνθρωπος από τη φύση του είναι θηρίο και χρησιμοποιεί τη βία και δεν μπορεί να αλλάξει.

Όμως, εάν το θελήσει ο άνθρωπος, μπορεί να γίνει καλύτερος.. Θέλει μεγάλη προσπάθεια και μεγάλο αγώνα. Πρώτα από όλα πρέπει να έχει εμπιστοσύνη στον εαυτό του και μετά στους άλλους... Για να σεβαστούν ο ένας τον άλλον πρέπει να υπάρχει μια επικοινωνία. Να προσπαθούμε να συζητάμε με τους άλλους, για να καταλάβουμε τις απόψεις τους ακόμα και αν δε συμφωνούν με τις δικές μας. Αυτό δεν μπορεί να γίνει σε μια μέρα. Χρειάζεται μεγάλη προσπάθεια να κατανοήσουμε τους άλλους, για να ζητήσουμε να μας κατανοήσουν και εκείνοι. Ήδη έχουμε καταφέρει πολλά πράγματα και έχουμε ξεφύγει από τους νόμους της ζούγκλας. Χρειάζεται όμως και άλλη προσπάθεια...

Στη φυλακή η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη, όταν έχουμε διαφορές. Χρησιμοποιούμε τη βία, τσακωνόμαστε μεταξύ μας και το αποτέλεσμα είναι πολύ πιθανό να πάει κάποιος στο νοσοκομείο ή ακόμη να πεθάνει. Όταν πάμε σχολείο, μαθαίνουμε να συμπεριφερόμαστε πιο ωραία και να λύνουμε τις διαφορές μας με τα λόγια. Μαθαίνουμε να χρησιμοποιούμε το διάλογο και μεταξύ μας να νιώθουμε καλύτερα, να νιώθουμε ίσοι...

Ο Παπανούτσος πιστεύει ότι ο άνθρωπος μπορεί να αλλάξει ενώ ξέρει ότι είναι από τη φύση του έτσι. Όμως εγώ ομολογώ ότι κάτι τέτοιο θα ήταν πανδύσκολο, γιατί μες σε αυτό το κόσμο υπάρχουν μεγάλες και πολλές διαφορές που πολλοί δε θα ήθελαν να τις αλλάξουν.

Σε περίπτωση που προσπαθούσαμε κάτι τέτοιο, πρέπει καταρχήν να ήμαστε όλοι ίδιοι, όχι εγώ να έχω ένα αμάξι και άλλος να έχει δέκα. Παράδειγμα αυτό και πολλά άλλα, όπως είπα πιο πάνω, πολλοί δε θα ήθελαν να τα αλλάξουν και γι' αυτό είναι πολύ δύσκολο να γίνει κάτι τέτοιο. Αυτή είναι η γνώμη μου. Και πάλι για να γίνουν όλα αυτά θα έπαιρνε πολύ χρόνο για να αλλάξει ο άνθρωπος...

ομαδικό έργο μαθητών κατά της βίας

Αν κάποιος ειπώσει σε κάποιον κάτι, είναι ο φόβος και τις ιδεολογικές φορές αυτό εμφανίζει στη φυλακή. Τότε ο άλλος ιδού είναι φοβισμένος αρχίζει να καταπιέζεται, να φοβάται ακόμη ιδεολογικότερα...

Βία είναι η άσκηση σωματικής ή άλλης δύναμης, η χρησιμοποίηση απειλής με σκοπό την επιβολή της θέλησης κάποιου.

Μπορεί να είναι ένοπλη, ωμή, κτηνώδης σωματική ή φυσική παρανομία. Γιατί χρησιμοποιούμε βία; Η βία είναι όταν έχεις κάτι με έναν άλλον, (σου χρωστάει, σε βρίζει).

Για να λύσουμε τα θέματα μπορεί να πάει ο άλλος στο νοσοκομείο ή να πεθάνει. Αυτό το πρόβλημα δεν λύνεται ποτέ καλά. Θα ήταν καλύτερα να μην πάει η κατάσταση έτσι και να τη λύσουμε με λόγια. Να μην είσαι απόλυτος, να κάνεις και καμία υποχώρηση, να είσαι ήρεμος, να μη θέλεις τη φασαρία...

Ζωγραφίζουμε... για τη **βία** ...

Γράφουμε ... για το σχολείο ...

Το σχολείο είναι ένα όραμα για τους καθηγητές. Να βλέπουν έναν άνθρωπο να προσπαθεί να κάνει κάτι καλό για τον εαυτό του και να βαδίζει με τη βοήθεια των καθηγητών προς την γνώση και τη σωστή παιδεία.

Αυτό σημαίνει για τους καθηγητές.

Για μένα σημαίνει πιο πολλά, διότι όταν πηγαίνω στο σχολείο το μυαλό μου ανοίγει. Συγκεντρώνονται νέες σημαντικές πληροφορίες, γνώσεις, ήθος, παιδεία.

Εκτός από όλα αυτά το σχολείο προσφέρει και το πιο σημαντικό που είναι η πνευματική ελευθερία...

N.K. ετών 20

Πρώτα απ' όλα το σχολείο είναι σα μια γυάλα με καθαρό αέρα μέσα σε αυτό το περιβάλλον που είναι. Το σχολείο με κάνει να αισθάνομαι πολύ πιο κοντά στο σπίτι μου. Αισθάνομαι ελεύθερος. Το σχολείο για εμένα είναι απόδραση από το δυσάρεστο παρόν. Ξυπνάω κάθε πρωί και ξέρω ότι κάτι καλό με περιμένει, μια ευχάριστη κουβέντα με καθηγητές, καινούρια πράγματα τα οποία τα συναντώ για πρώτη φορά, καινούριες γνώσεις, τις οποίες θα μαζέψω μέσα σε αυτή τη μέρα. Αισθάνομαι σαν να ήμουν στο πραγματικό σχολείο κάπου έξω ή ακόμα και στο πανεπιστήμιο. Ότι είμαι σε κάποιο σχολείο το οποίο έχει μεγάλη αξία, αισθάνομαι ότι και εγώ έχω αξία και μπορώ να κάνω σχέδια και όνειρα για το μέλλον και όχι ότι είμαι κρατούμενος. Έχω τεράστια εκτίμηση για το σχολείο, σημαίνει πολλά για μένα και οι καθηγητές κάνουν μεγάλη προσπάθεια για εμάς. Και μόνο για εμάς. Το καταλαβαίνω ξεκάθαρα πόσο καρδιά και ψυχή βάζουνε στη δουλειά τους. Ποτέ δε θα έκανα κάτι να τους πληγώσω. Θα ήθελα παρά πολύ να με ενημερώσουνε, αν είναι κάτι που μπορώ να βοηθήσω...

A.K. ετών 18

Για μένα το σχολείο σημαίνει πολλά πράγματα. Μου δίνει μυαλό να σκέφτομαι. Μέσα σε αυτό το χρόνο που είμαι στο σχολείο, έμαθα να σέβομαι τη ζωή μου, έτσι ώστε να μην ξαναμπώ ποτέ στη φυλακή. Κατά τη γνώμη μου το σχολείο πρέπει να το φτιάχνουμε και όχι να το καταστρέφουμε. Επίσης, εμείς πρέπει να δίνουμε το καλύτερο παράδειγμα για τους νεότερους ανθρώπους και τις επόμενους μαθητές που θα επισκεφτούνε το σχολείο μας...

A.K. ετών 17

Το σχολείο για μένα είναι ένας τρόπος για να μάθω κάποια πράγματα που δεν πρόλαβα να μάθω. Και στη φυλακή μου δίνεται μια ευκαιρία να μάθω κάποια πράγματα που δεν πρόλαβα έξω. Για εμένα το σχολείο είναι τρόπος ζωής αυτή την στιγμή και καταλαβαίνω πως έχασα πολλά που δεν ήμουν μαθητής όπως έπρεπε να είμαι... Είναι κάτι που με βγάζει από τις πολλές σκέψεις και ξεφεύγω από τη ρουτίνα της φυλακής. Είναι κάτι ξεχωριστό το σχολείο για εμένα, είναι σεβασμός, μάθηση, σκέψη... Το σχολείο είναι το αύριο και το μεθαύριο...

N.K. ετών 22

Το σχολείο για μένα σημαίνει πολλά. Στο σχολείο αυτό περνάμε περίπου όλη την ημέρα, ξεφεύγουμε από τα καθημερινά προβλήματα και ερχόμαστε με ένα σκοπό: για να μάθουμε. Σαν αυτό το σχολείο δεν υπάρχει σε άλλη φυλακή. Εδώ πέρα μάθαμε πράγματα που δεν ξέραμε. Το σχολείο αυτό είναι ό,τι καλύτερο έχει η φυλακή. Οι καθηγητές μας είναι παρά πολύ καλοί άνθρωποι. Μας βοηθάνε παρά πολύ στα μαθήματα και, όταν χρειαζόμαστε ένα χαρτί ή κάτι άλλο, όταν πάμε στο δικαστήριο, μας δίνουνε τα καλύτερα.

Εδώ πέρα είναι ένα κανονικό σχολείο. Μερικές φορές αισθάνομαι ότι βρίσκομαι έξω. Το σχολείο μάς δίνει τη δυνατότητα, εκτός από τα μαθήματα, να παίρνουμε και μεροκάματα τα οποία βοηθάνε, για να βγούμε πιο γρήγορα από εδώ.

Στο σχολείο μπορούμε να διαλέξουμε ένα από τα πολλά προγράμματα που υπάρχουν. Και μπορούμε να εκφραστούμε σε κάτι, το οποίο μας κάνει να αισθανόμαστε καλά...

N.K. ετών 21

Σε μικρή ηλικία στη χώρα μου είχα παρατήσει το σχολείο, γιατί μου φαινόταν ότι δεν θα υπήρχε ένα γρήγορο μέλλον για μένα. Ζήτηγα να κάνω κάτι που θα φαινόταν και να είχα χρήμα, αλλά χωρίς να καταλάβω ότι χάνοντας το σχολείο θα έχανα και πολλά στο μέλλον μου.

Από τότε που μπήκα στη φυλακή και συνέχισα το σχολείο, έχω καταλάβει ότι σημαίνει κάτι παραπάνω για μένα, και όχι μόνο αυτό που μου είπαν οι συγκρατούμενοί μου, ότι το να έρθω εδώ θα έχω κάποιο κέρδος ή συμφέρον σε σχέση με την ποινή μου.

Πρώτον ερχόμενος εδώ, κατάλαβα ότι το σχολείο εδώ μέσα για μένα σήμαινε πολλά όπως ότι οι ώρες που θα ήμουν εδώ, θα ήμουν εκτός φυλακής. Δεύτερο, χάνοντας πολλά μαθήματα και διάφορα άλλα σε μικρή ηλικία όπως τρόπους να φερόμαστε και πολλά άλλα, θα μπορούσα να τα κερδίσω εδώ. Τρίτον, σε όλο το διάστημα που θα είμαι στη φυλακή, αυτό, με τη βοήθεια του σχολείου δε θα πάει χαμένο και δε θα γίνω χειρότερος όταν βγω. Αλλά με αυτή τη βοήθεια του σχολείου μας σε όλο αυτό το καιρό που θα είμαι κλεισμένος σε αυτόν το χώρο, θα μπορώ

να κάνω σωστά πράγματα και πολλοί άνθρωποι να καταλάβουν ότι έχω καταλάβει το λάθος που έκανα και προσπαθώ να το διορθώσω. Επίσης, σε αυτό το σχολείο έχουμε ανακαλύψει πολλά πράγματα από μέσα μας, τα οποία δεν τα ξέραμε μέχρι τώρα ότι μπορούμε να τα κάνουμε.

Η βία είναι ένας τρόπος που μερικές φορές χρησιμοποιούμε σαν μια λύση σε μερικές παρεξηγήσεις που αντιμετωπίζουμε.

Βέβαια, ποτέ δεν έχει και δε θα έχει καλό αποτέλεσμα για πολλούς λόγους. Υπάρχουν και άλλοι τρόποι να λύσουμε τις παρεξηγήσεις μας. Μπορούμε να συνηνοηθούμε με τα άτομα και όχι με τη βία. Μερικές φορές όμως, και μερικοί από μας δεν το κάνουμε, γιατί τη στιγμή που μπορεί να μας συμβεί αυτό μπορεί να έχουμε διάφορα προβλήματα στο κεφάλι μας που μας κάνουν και ξεφεύγουμε.

Αυτό σημαίνει το σχολείο για μένα. Ελπίζω με αυτά τα λόγια που προσπαθώ να γράψω μέχρι τώρα να μπορούνε πολλοί άλλοι να καταλάβουν και αυτοί τι σημαίνει το σχολείο για μένα.

N.K. ετών 20

...Το σχολείο είναι το αύριο και το μεθαύριο...

Το σχολείο είναι πολύ σπουδαίο για μένα και για τη ζωή μου γενικότερα με την προϋπόθεση ότι καταλαβαίνω και εκφράζω την άποψή μου και την άποψη των άλλων.

Το σχολείο είναι μια μεγάλη οικογένεια που αποτελείται από πολλά πρόσωπα.

Δεν έχει σημασία αν είμαστε μαύροι ή άσπροι όλοι είμαστε οικογένεια και σαν οικογένεια πρέπει να σεβόμαστε ο ένας τον άλλον και τους καθηγητές μας.

Αγαπώ πολύ το σχολείο, θέλω να μάθω πολλές γλώσσες, να γνωρίσω πολλά πράγματα.

Αυτό που δεν αγαπώ καθόλου είναι ο ρατσισμός. Το σχολείο είναι το μέσο που παρακινεί κάποιον να είναι σωστός άνθρωπος και να ξέρει να ζει σωστά όπου και αν τον οδηγεί η ζωή του.

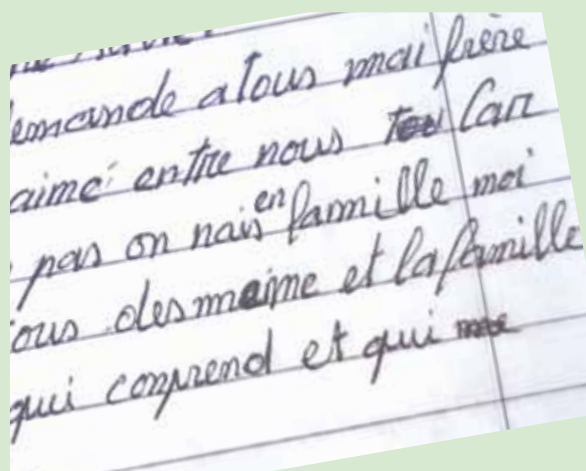
Γι' αυτό το λόγο ζητάω από όλους σας τους συμμαθητές μου να έχουμε αγάπη μεταξύ μας, γιατί είναι αυτό που δεν γνώρισα στην οικογένεια μου από

τότε που γεννήθηκα.

Σας λέω με όλους τους τρόπους ότι εσείς είστε η οικογένεια μου.

Ευχαριστώ όλους όσους καταλαβαίνουν και κάνουν σαν εμένα.

A.K. ετών 18

Οντως μπορεί να είμαστε θηρία από τη φύση μας και η βία να είναι στο αίμα μας. Παρόλα αυτά, πιστεύω πως οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν πολύ γρήγορα. Επίσης επηρεάζει το περιβάλλον που οι ίδιοι ζουν. Αυτό κάνει τους ανθρώπους να αλλάζουν στην καθημερινότητά τους. Η παρέα του ανθρώπου, η οικογένειά του και οι υπόλοιποι παίζουν πολύ μεγάλο ρόλο στο να αλλάξει κάποιος και να γίνει καλύτερος. Αυτό που

γίνεται όμως συχνά είναι ότι πολλοί και πολλές φορές νομίζουν ότι είναι στο σωστό δρόμο και με τα σωστά άτομα γύρω τους. Μερικές φορές κάνουν λάθος όμως δεν το καταλαβαίνουν ότι αυτό τους οδηγεί σε λάθος δρόμο. Αλλά πολλές φορές πολλοί άνθρωποι με την αλλαγή τους στις παρέες και στο περιβάλλον, το οποίο ζούνε, έχουν αλλάξει πολύ και χωρίς να το καταλάβουν καν.

A.K. ετών 18

Το σχολείο σημαίνει μόρφωση στη ζωή. Πρώτα απ' όλα σου αλλάζει την ψυχολογία και περνάει πολύ γρήγορα η μέρα. Στο σχολείο μιλάμε με όλους που μένουν στις άλλες ακτίνες, στο σχολείο βρισκόμαστε και μιλάμε όλοι μαζί. Πρέπει να σεβόμαστε τους συμμαθητές και τους καθηγητές και το σχολείο...

A.K. ετών 18

Το σχολείο για μένα είναι το καλύτερο πράγμα που έχουμε εδώ στη φυλακή. Μαθαίνουμε πολλά πράγματα που δεν τα έχουμε μάθει έξω.

Όταν έρχομαι εδώ στο σχολείο αισθάνομαι όπως παλιά που ήμουν έξω...

A.K. ετών 17

Το σχολείο για εμένα είναι κάτι σημαντικό, διότι μπορώ να μορφωθώ και να επικοινωνώ με τους γύρω μου και τους συνανθρώπους μου. Επίσης, το σχολείο στη φυλακή είναι διαφορετικό από το σχολείο έξω στην κοινωνία. Γιατί οι καθηγητές στα άλλα σχολεία, δεν προσέχουν τη μάθηση και απλά κάνουν τη δουλειά τους. Εδώ όμως είναι διαφορετικά. Σε βοηθάνε να μορφωθείς και πάνω στο μάθημα ασχολούνται

με εμένα. Αν έχεις κάποιες απορίες ή ακόμα και δυσκολίες, κάθονται να σε βοηθήσουν...

Στο σχολείο όμως εκτός από το θέμα της μάθησης υπάρχουν και άλλα πράγματα όπως γνωριμίες, φίλιες, παρέες με άλλα παιδιά και αυτό πιστεύω πως είναι σημαντικό να κάνεις συζητήσεις... Ακόμα όμως και η γνωριμία με τους άλλους είναι αρκετό...

A.K. ετών 18

Το πνεύμα μου είναι το μόνο που δεν μπορούν να φυλακίσουν...

Το συγκεκριμένο σχολείο που βρίσκεται στη φυλακή, για μένα είναι ένας χώρος που κάνω κάτι δημιουργικό. Το σχολείο είναι για μένα μία διέξοδος από το χώρο της φυλακής, γιατί ξεφεύγω από τη μονοτονία και το κλίμα που επικρατεί. Ερχόμενος στο σχολείο απελευθερώνεται το πνεύμα μου, γιατί είναι το μόνο που δεν μπορούν να φυλακίσουν... Επίσης, μέσα από τα μαθήματα δια-

μορφώνεται και βελτιώνεται η συμπεριφορά μου. Μέσα από το σχολείο μπορώ να ανακαλύψω και να καλλιεργήσω δυνατότητες που δε γνώριζα ότι είχα μέσα μου... Επειδή το σχολείο μου παρέχει πολλά, πιστεύω ότι κι εγώ πρέπει να ανταποκριθώ με συνέπεια στις υποχρεώσεις μου...

N.K. ετών 20

Γενικά, ο σκοπός του σχολείου είναι η μόρφωση των παιδιών και μια βοήθεια να καταλάβουν και να κατανοήσουν τον κόσμο και την κοινωνία γύρω τους.

Αλλά τώρα που είμαστε και στη φυλακή μπορούμε να κοιτάζουμε το σχολείο από διαφορετική γωνία.

Προσωπικά εκτός από τη μόρφωση, το σχολείο μου δίνει και τη δεύτερη ευκαιρία να φτιάξω καλύτερο μέλλον για τον εαυτό μου.

Συνεχίζοντας να πηγαίνω στα μαθήματα, στην περίπτωση που θα τελειώσω το Λύκειο εδώ, το σχολείο ανοίγει την πόρτα να περάσω και στο Πανεπιστήμιο. Έτσι μου προσφέρονται περισσότερες ευκαιρίες μετά την αποφυλάκισή μου.

Πηγαίνοντας στο σχολείο έχω τη δυνατότητα να περάσει ο καιρός πιο ευχάριστα, επειδή εδώ μπορείς να μιλήσεις στους καθηγητές και τα άλλα παιδιά. Έτσι, με μεγαλύτερη παρέα, περνάει και η ώρα πιο γρήγορα.

Ακόμα, με τα πολιτιστικά προγράμματα γίνεται πιο δημιουργικός και μπορείς να καταλάβεις τι θέλεις να κάνεις στη ζωή σου.

Οπότε το σχολείο, ιδιαίτερα στη φυλακή, δεν είναι μόνο ίδρυμα του κράτος αλλά επίσης ένα βοηθητικό χέρι που μπορεί να μας στηρίξει και να ανοίξει τις πόρτες όπου από την άλλη πλευρά τους κρύβονται μεγάλες ευκαιρίες...

N.K. ετών 21

Το σχολείο για μένα σημαίνει πάρα πολλά πράγματα. Σημαίνει μόρφωση, σημαίνει κοινωνικοποίηση. Ειδικά εμείς που βρισκόμαστε στη φυλακή πρέπει να το αγαπάμε, να το σεβόμαστε, να το υποστηρίζουμε και όχι να κάνουμε φασαρίες. Για εμένα το σχολείο είναι πολύ σημαντικό, όχι μόνο για εμένα αλλά και για κάθε άνθρωπο στον κόσμο. Όταν έρχομαι στο σχολείο, έρχομαι για να μάθω κάτι το οποίο θα μου φανεί πολύ χρήσιμο για το μέλλον.

Όταν περνάω το πρωί από τις πόρτες της φυλακής και φτάνω στο σχολείο, νομίζω πως είμαι έξω και αυτό με κάνει κάθε μέρα όλο και πιο χαρούμενο. Βλέπω τον εαυτό μου να ξεφεύγει από την καθημερινότητα, ασχολούμαι με πράγματα τα οποία μου κάνουν παρά πολύ καλό και μόνο από αυτό θα πρέπει να προσέχουμε πάρα μα πάρα πολύ τη συμπεριφορά μας. Το σχολείο δεν είναι ζώνη πολέμου αλλά ένας ιερός χώρος, τον οποίο πρέπει να σεβόμαστε όσο το δυνατόν περισσότερο, επειδή εκεί μέσα υπάρχουν άνθρωποι που καθημερινά αγωνίζονται για να μας μάθουν κάτι, το οποίο θα μας φανεί χρήσιμο στο μέλλον.

Όταν ήμουν έξω, για να πω την αλήθεια, το είχα παραμελήσει. Από τότε όμως που μπήκα στην φυλακή και συνέχισα το σχολείο, έχω καταλάβει ότι σημαίνει κάτι παραπάνω. Όχι μόνο αυτό που μου είπανε, ότι το να έρθω εδώ θα έχω κάποιο κέρδος ή κάποιο συμφέρον σε σχέση με την ποινή μου αλλά κάτι καλύτερο. Έρχομαι εδώ για να γίνω καλύτερος άνθρωπος.

N.K. ετών 19

Τα κείμενα σε αυτό το δισέλιδο προέκυψαν από την δουλειά μας, όταν μας παρακίνησαν οι καθηγητές μας να γράψουμε για το σχολείο, όταν ήρθαμε αντιμέτωποι όλοι με ένα περιστατικό βίας στο χώρο του σχολείου.

Ίσως ένας τρόπος να εκτιμήσεις κάτι και να εκφράσεις αυτό που έχεις μέσα σου είναι να σκεφτείς ότι θα το χάσεις...

Για τους περισσότερους από εμάς το σχολείο πριν την φυλακή ήταν μια χαμένη υπόθεση. Δεν ξέρω πώς χάθηκε, αλλά εδώ βλέπουμε τα πράγματα αλλιώς και προσπαθούμε να εκμεταλευτούμε αυτήν την δεύτερη ευκαιρία που μας δίνεται.

Για μένα σχολείο σημαίνει ότι μπορώ να μάθω να μιλώ και να γράφω ελληνικά και όταν θα πάω έξω, να βρω μια δουλειά. Στο σχολείο διαβάζω ελληνικά, διαβάζω και ένα βιβλίο, περνάει ο χρόνος καλά.

Εγώ έρχομαι στο σχολείο για να βλέπω και άλλους ανθρώπους εκτός από υπαλλήλους και κρατούμενους και να τους μιλήσω...

A.K. ετών 20

Συνέντευξη της Καθηγήτριας Αλίκης Γιωτοπούλου - Μαραγκοπούλου, Προέδρου του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, που έδωσε δι' αλληλογρα- φίας στην συντακτική ομάδα της της εφημερίδας μας.

Είναι ιδιαίτερη τιμή για εμάς να φιλοξενούμε συνέντευξή σας στην εφημερίδα μας, όχι μόνο επειδή είστε πρόεδρος της Ελληνικής Εταιρείας Εγκληματολογίας, αλλά κυρίως για τη μεγάλη και γνωστή ακαδημαϊκή πορεία σας και τους αγώνες σας για την Ισότητα των δύο φύλων και ευρύτερα τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Επίσης, θα θέλαμε να σας ευχαριστήσουμε για τη διαρκή συμπαράσταση που μας προσφέρετε και το έμπρακτο ενδιαφέρον σας. Θα θέλαμε να μας απαντήσετε στις παρακάτω ερωτήσεις:

Θα μπορούσατε να μας πείτε δύο λόγια για την πορεία σας; Τι ήταν εκείνο που σας κίνησε το ενδιαφέρον, για να ασχοληθείτε με τα δικαιώματα του ανθρώπου και να αφιερώσετε όλη σας τη ζωή σ' αυτά;

Από την ηλικία των 11 χρονών άρχισα ν' αγωνίζομαι αυθόρμητα. Φοιτούσα σε μικτό σχολείο και έτσι είχα την ευκαιρία να διαπιστώσω ότι δεν υπήρχε καμία πραγματική υπεροχή στο ανδρικό φύλο. Υπήρχαν περισσότερο ή λιγότερο ικανά πρόσωπα και από τα δύο φύλα για όλα τα μαθήματα. Όσο μεγαλύτερα, θεωρούσα ότι την πεποίθηση αυτή έπρεπε να τη διαδώσω σ' όλες τις εκδηλώσεις της ζωής, γιατί τα κορίτσια αδικούνταν στη ζωή. Γι' αυτό άρχισα συστηματικά ν' αγωνίζομαι, για να κατακτήσουν οι γυναίκες όλα τα δικαιώματα που είχαν και οι άνδρες χωρίς διακρίσεις. Αργότερα διαπιστώνοντας ευρύτατα

τις υπάρχουσες κοινωνικές αδικίες, άρχισα να αγωνίζομαι με το ίδιο πνεύμα για την υπεράσπιση των πιο αδύνατων κοινωνικών κατηγοριών.

Είναι βέβαιο ότι στην τάση αυτή με βοήθησε και το οικογενειακό μου περιβάλλον και ιδίως η προσωπικότητα του πατέρα μου, Παναγιώτη Γιωτόπουλου, ο οποίος υπήρξε ποινικολόγος, εγκληματολόγος, φιλόσοφος και κοινωνικός αγωνιστής.

Από την εμπειρία σας τι πιστεύετε ότι πρέπει να γίνει, για να προστατευθούν ουσιαστικά τα δικαιώματα των ανηλίκων στην Ελλάδα;

Πρώτα απ' όλα, να μεταδοθεί η γνώση στους γονείς για τη σωστή μεταχείριση των παιδιών τους από την αρχή της ζωής και στη συνέχεια σε συνεργασία με το σχολείο αλλά και από τους άλλους θεσμούς, οι οποίοι προορίζονται να προστατεύσουν τα παιδιά γενικότερα.

Εκείνο που θεωρώ ως βασικό για την καλή αγωγή των παιδιών και την ανάπτυξη καλών σχέσεων μεταξύ τους, ήδη από την παιδική ηλικία αλλά και αργότερα είναι να συνηθίσει το κάθε παιδί να μπαίνει στη θέση του άλλου και να φέρεται στον άλλο όπως θα ήθελε να φέρονται σ' αυτόν σε παρόμοιες συνθήκες ή περιστάσεις. Αυτό είναι το θεμέλιο του αλληλοσεβασμού των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΔΑ) του κάθε ανθρώπου και για την κατοπινή ζωή.

Όσες φορές έχετε έρθει στο Ε.Κ.Κ.Ν.Α τι συναισθήματα σας έχουν δημιουργηθεί ως προς τις συνθήκες διαβίωσης; Έχετε παρατηρήσει να έχει αλλάξει τελικά κάτι κατά τη διάρκεια των χρόνων;

Οι συνθήκες διαβίωσης σε όλα τα καταστήματα κράτησης χειροτερεύουν, όταν αυξάνει και μάλιστα υπερβολικά ο πληθυσμός των κρατούμενων, συνεπώς και στο Ε.Κ.Κ.Ν.Α. Σ' αυτό το κατάστημα, όμως, με ευχαρίστηση, έχω διαπιστώσει ότι η καλή λειτουργία του σχολείου του, προσφέρει δυνατότητες στους νέους να απασχοληθούν με τρόπο πιο ενδιαφέροντα μέσα στο σχολείο αλλά και να αξιοποιήσουν τις τυχόν δημιουργικές ικανότητές τους και τις καλλιτεχνικές κλίσεις τους. Η εμπνευσμένη διεύθυνση από τον κ. Πέτρο Δαμιανό καθώς και τα ειλικρινή αισθήματα αγάπης, καθήκοντος και προσφοράς του για την καλή εξέλιξη και αξιοποίηση όλων των δυνατοτήτων από τα παιδιά, διαμόρφωσε μια ατμόσφαιρα δημιουργικής συνεργασίας και προόδου, τόσο μεταξύ των συναδέλφων του όσο και μεταξύ των μαθητών του. Με πολλή ευχαρίστηση διαπίστωσα την πολύ συνεργάσιμη και

ορθή στάση και της νέας διευθύντριας κας Μαρίας Μπούκη.

Εξ άλλου οι εκδηλώσεις του Σχολείου, ιδίως, κατά την τελετή λήξης του σχολικού έτους και απονομής βραβείων αλλά και των εορτών που οργανώνουν τα παιδιά, μου έδωσαν την ευκαιρία να διαπιστώσω πόσα ταλέντα υπάρχουν μεταξύ τους, πόσες δυνατότητες ανάπτυξης τους, πνευματικής και καλλιτεχνικής. Με χαρά αναφέρω ότι όταν πρωτοείδα έκθεση καλλιτεχνικών δημιουργημάτων διαφόρων ειδών των μαθητών του Σχολείου αυτού, έμεινα έκπληκτη. Ακόμη και με ευτελή υλικά όπως το κοινό χαρτί, διαπίστωσα ότι μερικοί κατορθώνουν να δημιουργούν καλλιτεχνήματα.

Επίσης με γοήτευσε η εφημερίδα «ΠΡΟΣΠΑΘΩΝΤΑΣ... για το αύριο!» που εκδίδεται από τα ίδια τα παιδιά υπό την καθοδήγηση πάντα του ακούραστου και εμπνευσμένου από τα καλύτερα αισθήματα Διευθυντή του Σχολείου και των άμεσων συνεργατών του.

Εχάρηκα ιδιαίτερα για την πρωτοτυπία της εικονογράφησης των τοίχων των προαυλιών με πρωτοβουλία του κ. Δαμιανού και μερικών μαθητών, καθώς και για την πραγματοποίησή του με την πολύτιμη συνεργασία των μαθητών του Σχολείου σας με τους σπουδαστές της Σχολής Καλών Τεχνών του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου. Το ΙΜΔΑ, με πολλή χαρά, συνέβαλε οικονομικά και ενθαρρυντικά στην προσπάθεια αυτή που σπάει το πλάκωμα των ψηλών γυμνών τοίχων.

Τι πιστεύετε ότι απαιτείται για την ομαλή επανένταξη των ανηλίκων στην ελληνική κοινωνία;

Το ειλικρινές και οργανωμένο ενδιαφέρον των αρμοδίων της Πολιτείας και η εξεύρεση εγκαίρως εργασίας και απασχόλησής τους, ώστε όταν βγουν έξω να μην ξαναπέσουν στα δίχτυα των παλαιών εκμεταλλευτών τους. Υπάρχουν διάφοροι θεσμοί αποκατάστασης των απολυόμενων από τις φυλακές αλλά δυστυχώς έχουν περιπέσει σε γραφειοκρατία ...

Τι παραπάνω θα μπορούσε να κάνει το Ίδρυμά σας ως θεσμός για τη βελτίωση των νόμων και τις ποινές των ανηλίκων;

Το ΙΜΔΑ έχει μια γενικότερη αρμοδιότητα προστασίας και προώθησης των Δ.Α. Δεν είναι ειδικό για νέους και μάλιστα κρατούμενους. Εν τούτοις, και αυτό το θέμα το θεωρεί από τα σοβαρότερα για την

υποβοήθηση της εξέλιξης των νέων, ιδίως σε δύσκολες εποχές όπου η κοινωνική δικαιοσύνη παρουσιάζει πολλά κενά. Μέσα στο πλαίσιο της δράσης μας, το ΙΜΔΑ υποβάλλει διάφορες προτάσεις νομοθετικών μέτρων και κριτικές λειτουργίας των σχετικών θεσμών. Πολύ ευχαρίστως λαβαίνει και πληροφορίες από τους ίδιους τους κρατούμενους, γι' αυτό το σκοπό όσον αφορά στις δικές τους εμπειρίες και υποδείξεις στον τομέα της Ποινικής Δικαιοσύνης και της Σωφρονιστικής ...

Η βασική μας θέση που υποστηρίζουμε από χρόνια είναι πάντως ότι οι στερητικές της ελευθερίας ποινές πρέπει να γίνουν η εξαίρεση. Πολλά άλλα επιτυχέστερα μέτρα υπάρχουν.

Επίσης υπερασπίζεται δωρεάν πρόσωπα κάθε ηλικίας, των οποίων καταπατούνται τα Δ.Α. και δεν έχουν τα μέσα να πληρώσουν δικηγόρους.

Το ΙΜΔΑ δεν μπορεί να κάνει τίποτε περισσότερο, όχι μόνο διότι, όπως είπαμε έχει αντικείμενο τη γενικότερη προστασία Δ.Α. αλλά και διότι δεν έχει τα οικονομικά μέσα. Σημειωτέον, ότι δε δέχεται κρατικές επιχορηγήσεις, για να μη δημιουργήσει εξάρτηση από το Κράτος, ώστε να ακολουθεί απαρέγκλιτα τη γραμμή που το ίδιο θεωρεί σωστή.

Έχει θεσπιστεί κάθε χρόνο από την Ελληνική Εταιρεία Εγκληματολογίας η απονομή βραβείων σε μαθητές του σχολείου μας. Θέλετε να μας μιλήσετε για τα κριτήρια επιλογής της βράβευσης των μαθητών;

Η βράβευση των μαθητών του Σχολείου ξεκίνησε με πρωτοβουλία μου, όταν ήμουν Πρόεδρος και της Ελληνικής Εταιρείας Εγκληματολογίας (ΕΕΕ). Από πέρυσι, όμως, τα βραβεία απονέμονται από το ΙΜΔΑ στο οποίο εξακολουθώ να είμαι Πρόεδρος. Από την Προεδρία της ΕΕΕ παραιτήθηκα μετά από 32 χρόνια Προεδρίας, λόγω υπερβολικού φόρτου εργασίας στο ΙΜΔΑ, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι δεν εξακολουθώ την ενδιαφέρουσα συνεργασία μου μαζί της.

Τα κριτήρια της βράβευσης, τα οποία ορίσαμε σε συνεργασία με τη Διεύθυνση του Σχολείου είναι τρία συνδυαζόμενα: η τακτική φοίτηση, η επίδοση στα μαθήματα και η καλή συμπεριφορά.

Ποια η αφορμή θέσπισης των εν λόγω βραβείων και ποιες οι προσδοκίες σας για το βραβευμένο μαθητή, την επιρροή που θα έχει στο σύνολο των μαθητών του σχολείου καθώς και την περαιτέρω πορεία της ζωής του;

Το κίνητρό μου για την καθιέρωση των βραβείων ήταν και είναι το κέντρισμα του ενδιαφέροντος των μαθητών στο να ασχολούνται με την αύξηση των γνώσεων και ενδιαφερόντων τους που πλουτίζουν τη ζωή τους αλλά και των προσόντων τους, ώστε να διευκολύνονται έτσι στην πιθανότητα εξεύρεσης εργασίας και την πιθανή δημιουργία φιλίας με μερικούς συμμαθητές τους και μετά την απόλυσή τους.

Ποιες συμβουλές θα δίνετε σε όσους από εμάς προσπαθούμε για ένα καλύτερο μέλλον;

Να προσπαθήσετε να ξεκόψετε με τυχόν δεσμούς που σας είχαν παρασύρει στο παρελθόν και αντιθέτως να διατηρήσετε δεσμούς με μερικά πρόσωπα, ιδίως τους διδάσκοντες του Σχολείου ή άλλα, τα οποία θα μπορούσαν να εξακολουθήσουν να είναι ως ένα βαθμό σύμβουλοι και συμπαραστάτες σας. Βέβαια η βαριά οικονομική κρίση που πλήττει ιδίως τους οικονομικά αδύνατους δυσκολεύει ακόμη περισσότερο τα πράγματα.

Τι θεωρείτε ως πιο αξιόλογο στην μέχρι σήμερα προσφορά σας στην Εγκληματολογία;

Μεταξύ των διαφόρων νεωτερισμών μου ως καθηγήτριας εγκληματολογίας στο Πάντειο, οι οποίες πιστεύω ότι επηρέασαν την όλη εξέλιξη της επιστήμης στη χώρα μας, ήταν οι κάτωθι:

1) Απέσπασα αμέσως την Εγκληματολογία από το νομικό τμήμα και τη μετέφερα στο τμήμα Κοινωνιολογίας. Την ανεξαρτητοποίησα έτσι από το Ποινικό Δίκαιο, του οποίου θεωρείτο απλώς βοηθητική.

2) Εγκαινίασα τη συνεργασία μας με τη διεθνή κίνηση Εγκληματολογίας, προς την οποία τα Πανεπιστήμιά μας ήταν ξένα, ύστερα από ένα πετυχημένο ολιγομελές συνέδριο στο οποίο συμμετείχαν οι γίγαντες της Εγκληματολογίας της εποχής εκείνης και ήταν αφιερωμένο στη συμπλήρωση 100 χρόνων από τη δημοσίευση του ιδρυτικού της Εγκληματολογίας συγγράμματος του C. Lombroso «Ο Εγκληματίας Άνθρωπος».

Είχα την πρωτοβουλία να ιδρύσουμε την Ελληνική Εταιρεία Εγκληματολογίας (ΕΕΕ), που αναγνωρίστηκε αμέσως ως παράρτημα της Διεθνούς Εταιρείας Εγκληματολογίας. Της ΕΕΕ υπήρξα Πρόεδρος επί 32 χρόνια, οπότε παραιτήθηκα. Της δε Διεθνούς Εταιρείας Εγκληματολογίας είμαι το πλέον μακροχρόνιο μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του! Εφέτος δήλωσα ότι επιθυμώ ν' αποχωρήσω.

3) Μετά τις έγγραφες θερμές αλλά μάταιες προτροπές του Προέδρου της Διεθνούς Εταιρείας Εγκληματολογίας J. Pinatel και του Καθηγητή του μεταπτυχιακού του Κέμπριτζ κ. L. Radziłowicz, προς το Υπουργείο Παιδείας, ίδρυσα παράνομα στο Πάντειο τις μεταπτυχιακές σπουδές Εγκληματολογίας, που ήταν οι πρώτες που ιδρύθηκαν στην Ελλάδα (τότε δεν υπήρχαν μεταπτυχιακές σπουδές σε κανένα κλάδο). Και όλοι μαζί το προχωρήσαμε και το προχωρούν χωρίς εμέ.

4) Όσον αφορά τη διδασκαλία μου, αφού δίδασκα στο Πανεπιστήμιο τις διάφορες επιστημονικές θεωρίες για το έγκλημα, συνέχιζα τα μαθήματα υπό τύπο συνομιλιών δικών μου και των φοιτητών με κρατούμενους μέσα στις φυλακές, για τη ζωή τους και για το πώς έφθασαν στο σωφρονιστικό κατάστημα. Αυτό

μας επέτρεπε να επιβεβαιώσουμε ή αντικρούσουμε την κάθε θεωρία. Συγχρόνως δημιουργούσαμε και εικόνα για τη λειτουργία της Δικαιοσύνης στην πράξη. Ακόμη, όμως, αυτό συντέλεσε και στη δημιουργία πολύ πιο ανθρώπινων σχέσεων μεταξύ κρατουμένων και σπουδαστών.

5) Στον καθαρά επιστημονικό τομέα υπήρξα επίσης νεωτεριστική, υποστηρίζοντας συστηματικά σε διεθνές και ελληνικό επίπεδο ως βασική κατεύθυνση για την αντιμετώπιση του εγκλήματος την εναρμόνιση της αντεγκληματικής πολιτικής σ' όλες τις φάσεις της με τα ΔΑ. Τόνιζα και τονίζω ότι η πολιτική κατά του εγκλήματος, αν δεν σέβεται τα ΔΑ, είναι καταδικασμένη ν' αποτύχει.

Έχετε μετανιώσει για κάτι που έχετε κάνει ή δεν έχετε κάνει στην ακαδημαϊκή σας πορεία;

Όποιος δεν μετανιώνει ποτέ για τίποτε στη ζωή του πρέπει να είναι πολύ εγωιστής. Το αλάθητο δεν είναι ανθρώπινο. Η αρχή αυτή, άλλωστε, βοηθάει και στην επεικική αντιμετώπιση των άλλων ανθρώπων και των πράξεων τους. Το θέμα είναι, αν υποπέσεις σε λάθος, να προσπαθήσεις να το επανορθώσεις.

Μπορείτε να συνοψίσετε την κύρια ακαδημαϊκή σας προσφορά;

Σε γενικές γραμμές, εργάστηκα με ειλικρινή αφοσίωση στα καθήκοντά μου ως καθηγήτριας, αλλά και ως επικεφαλής ενός Πανεπιστημίου αλλά και διαφόρων ΜΚΟ, διεθνών και ελληνικών. Γενικά, εγώ η ίδια θα χαρακτήριζα τον εαυτό μου ως νεωτεριστή μαχητή σ' επιστημονικές και κοινωνικές θέσεις, όπως προκύπτει και από τα παραπάνω.

Η κρίση του εάν πέτυχα ή όχι σ' όλες μου αυτές τις προσπάθειες, δεν είναι θέμα δικό μου αλλά των συνεργατών μου, ιδίως εκείνων που είναι σε θέση να συγκρίνουν την πριν από αυτές και τη μετά θέση της Εγκληματολογίας και των Εγκληματολόγων στην Ελλάδα.

Με χαρά θα ακούγαμε οποιαδήποτε άλλη παρέμβασή σας.

Ελπίζω ότι οι μειωμένες σωματικές μου δυνάμεις – λόγω της ηλικίας και του πρόσφατου ατυχήματος που είχα – να μου επιτρέψουν να παρεμβαίνω όποτε υπάρχει ανάγκη και όποτε μου ζητηθεί. Θα φροντίσω πάντως, να σας γνωρίσω ένα εξαιρετικό τ. δικαστικό που ως επικεφαλής της Ανεξάρτητης Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα έκαμε το καθήκον του και τώρα μας τιμά ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ιδρύματός μας. Πρόκειται για τον κ. Δημήτρη Γουργουράκη, που ευχαριστώ και γι' αυτό.

Αθήνα, 22 Ιουνίου 2012

Καθηγ. Α. Πωτοπούλου-Μαραγκοπούλου

Προαιρετικά Προγράμματα 2010-2011

Δημιουργούμε μέσα από προαιρετικά προγράμματα...
πολιτιστικά... περιβαλλοντικά... αγωγής υγείας...

* Σχολική εφημερίδα "Προσπαθώντας... για το αύριο" Φύλλο 9.

Κάθε χρόνο αποτυπώνουμε τις σκέψεις μας και τις δραστηριότητές μας, το σχολείο ολόκληρο, σε μια εφημερίδα. Είναι η φωνή μας προς τα έξω, ένα διαβατήριο στην κοινωνία, ένα παράθυρο στον κόσμο. Το τεύχος αυτό ήταν αφιερωμένο στον Πατέρα Μάρκο που ήταν πάντα δίπλα μας και συνεχίζει να είναι. Παρόλο που βρίσκεται στους ουρανούς, οι προσευχές του και οι άνθρωποι που συνεχίζουν το έργο του, είναι πάντα δίπλα μας.

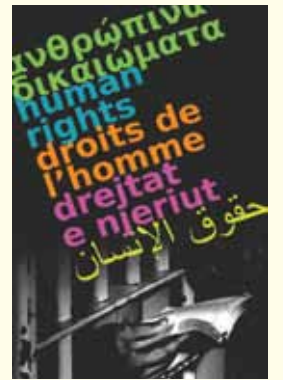
Το τεύχος αυτό βραβεύτηκε στο Πανελλήνιο διαγωνισμό μαθητικών εντύπων που διοργανώνει η εφημερίδα τα ΝΕΑ. Εκτός από περηφάνεια, η βράβευση αυτή μας έδωσε τη δύναμη να συνεχίσουμε να προσπαθούμε...

* Τα ανθρώπινα δικαιώματα εντός των τειχών - γνώση - περιφρούρηση - σεβασμός.

Το πρόγραμμα αυτό μας βοήθησε να μιλήσουμε για τα προβλήματά μας και να βρούμε τρόπους ώστε να αποκλιμακώνονται δημιουργικά οι συγκρούσεις που δημιουργούνται μέσα στο χώρο του εγκλεισμού που ζούμε. Συζητήθηκαν οι συλλογικές αξίες αλλά και η διαφορετικότητα που ο κάθε ένας μας έχει.

Διαπιστώσαμε τις δυσκολίες να διατυπωθούν και να οριστούν τα προβλήματα με τέτοιο τρόπο, ώστε να προσπαθήσουμε να κατανοήσουμε και να φτιάξουμε μια ασπίδα αλληλεγγύης μεταξύ μας, μεταξύ μαθητών, συνομηθικών, ομότιμων ομάδων...

* Θέατρο: "Η Πρόβα".

Με το να υποδυόμαστε ρόλους, μας δίνεται η δυνατότητα να αποδράσουμε από την καθημερινότητά μας και να ταξιδέψουμε σε διαφορετικό χώρο και χρόνο.

Οι πρόβες και η κοινή αγωνία μας για ένα επιτυχημένο αποτέλεσμα, ενίσχυσε την ομαδικότητά μας και δημιούργησε γέφυρες επικοινωνίας μεταξύ μας. Μέσα από τις πρόβες γεντήκαμε ποικίλα συναισθήματα και αυξήθηκε το ενδιαφέρον μας για δημιουργία...

* Ο χορός ως μέσο διαπολιτισμικής επικοινωνίας - Διδασκαλία.

«... Είναι μια ασχολία που μας κάνει να ξεφεύγουμε από την καθημερινότητά μας και αυτό είναι πολύ καλό για εμάς...»

«Μαθαίνουμε χορούς από την Ελλάδα και όχι μόνο...», «Μας δίνεται η δυνατότητα να δείξουμε χορούς και από τη χώρα μας...», «Μεταφέρονται στοιχεία και ακούσματα από διάφορους πολιτισμούς...»

«... Βρίσκουμε ομοιότητες, διαφορές και ανταλλάσσουμε απόψεις...»

* Νομίσματα του κόσμου: Οικονομίες και πολιτισμοί.

Ξεκινήσαμε το πρόγραμμα χωρίς να ξέρουμε πολλά για τα νομίσματα αλλά μέχρι το τέλος του προγράμματος ήμαστε σε θέση να αντιλαμβανόμαστε όχι μόνο την αξία των νομισμάτων αλλά και τη σύνδεση που υπάρχει μεταξύ των απεικονίσεων των νομισμάτων και χαρτονομισμάτων με την ιστορία, την τέχνη και τον πολιτισμό διαφορετικών χωρών, πολιτισμών. Πολύ σπάνια κοιτάζουμε τα χαρτονομίσματα ή τα κέρματα παρατηρώντας τις αναπαραστάσεις και το λόγο που αυτές απεικονίζονται πάνω σε αυτά.

Μπορεί κανείς τελικά να μάθει πολλά πράγματα για μια χώρα μελετώντας τα νομίσματά της...

* Υγεία και ασφάλεια στο σχολείο.

Τι είναι αλήθεια πιο σημαντικό από το να σώσεις μια ανθρώπινη ζωή; Στο πρόγραμμα αυτό μέσα από το πληροφοριακό υλικό αλλά και τις πρακτικές δραστηριότητες, γνωρίσαμε τις αιτίες των ατυχημάτων, τους κινδύνους και τις επιπτώσεις τους. Κάναμε πρακτικά μαθήματα πρώτων βοηθειών με τις οδηγίες του εκπαιδευτή - εθελοντή διασώστη του Ερυθρού Σταυρού κ. Ζαχαρή Παναγιώτη. Αυτό που μου έκανε εντύπωση ήταν η πρακτική πάνω στην κούκλα και η δυνατότητα που απέκτησα να σώζω μια ανθρώπινη ζωή, με κατάλληλες γνώσεις και χειρισμούς...

* Μοντελισμός: Κατασκευή μοντέλου ελικοπτερου - Ιστορική Αναδρομή.

«Αναλάβαμε την εργασία αυτή χωρίς να γνωρίζουμε το αντικείμενο του μοντελισμού, ενώ μπροστά μας απλωνόταν μία φαινομενικά δύσκολη εργασία.

Παρόλα αυτά, κάθε φορά που κατακτούσαμε ένα κομμάτι, ο ενθουσιασμός και η διάθεση για περισσότερη έρευνα μας γέμιζε με δυνάμεις για δημιουργία και την ανακάλυψη ενός νέου κόσμου, που αποτελείται από μικρά έργα τέχνης...»

* Το κολάζ έχει συναισθημα.

Μέσα από το κολάζ βιώσαμε την πνευματική και ψυχική ελευθερία που προσφέρει η τέχνη στον άνθρωπο, απαλλάσσοντάς τον από περιορισμούς, αντικειμενικούς ή υποκειμενικούς.

Μέσα από τα έργα μας εκφράσαμε τις επιθυμίες, τα όνειρα, τους προβληματισμούς και τις σκέψεις μας για τον εαυτό μας, για τη ζωή και την πραγματικότητα που ζούμε ή ονειρευόμαστε...

* Δημιουργώντας με πηλό.

Η δημιουργία με πηλό δε γνωρίζει σύνορα. Κάθε λαός του δίνει τη δική του ερμηνεία και το χρησιμοποιεί σύμφωνα με τις παραδόσεις του. Πάνω σε αυτό βασισμένοι, παίρνοντας βοήθεια από τους καθηγητές μας, προσεγγίσαμε την τέχνη αυτή και τελικά κατασκευάσαμε με μεράκι και ενθουσιασμό τα δικά μας έργα. Το αποτέλεσμα ήταν παραπάνω από αυτό που περιμέναμε και σίγουρα, όταν παρουσιάστηκαν τα έργα μας στην τελετή λήξης, με καμάρι

λέγαμε στους έκπληκτους επισκέπτες του σχολείου "αυτό το έφτιαξα εγώ..."

Πηλός: ... μαγική μίξη από χώμα και νερό που δίνει μορφή στις σκέψεις.

Τέχνη: ...άγγιγμα ψυχής, έκφραση, δημιουργία.

Πηλός και τέχνη: ...κεραμικά δουλεμένα στο χέρι, μοναδικά.

* Ψηφιδωτά.

«...Φέτος το σχολείο ξεκίνησε αργά, το ίδιο και τα Πολιτιστικά Προγράμματα. Παρόλα αυτά μετά από επίπονη και σκληρή δουλειά καταφέραμε να τελειώσουμε ένα καταπληκτικό έργο...»

«...Ήταν για μένα μια πρωτόγνωρη εμπειρία και συνάμα μια πρόκληση για το αν θα τα κατάφερα να μάθω να δίνω την κατάλληλη μορφή στις πέτρες...»

* Κινηματογράφος και Μουσική: Πώς επιδρά η εικόνα και ο ήχος στον άνθρωπο.

Μέσα από τις πολιτιστικές μας συναντήσεις και την εμπλοκή μας στο μαγικό χώρο της έβδομης τέχνης, αναδείχθηκε η εξωστρέφεια και η προσπάθεια κοινωνικοποίησης μας σαν μια μαθητική ομάδα. Μέσα από κλασικές ταινίες αλλά και πρωτοπόρες δημιουργίες αναζητήσαμε σχέσεις και συνεπαγωγές στην έκφραση των δημιουργών και στον αντίκτυπο των ταινιών πάνω στο κοινό τους.

* Μεγάλοι Έλληνες χαρακτές.

Φέτος είναι η 5η συνεχόμενη σχολική χρονιά που υλοποιήθηκε το πρόγραμμα της χαρακτηριστικής στο σχολείο μας. Παρόλο που γνωρίζαμε ότι θα αντιμετωπίσουμε ποικίλα προβλήματα λόγω της ιδιαιτερότητας του σχολείου, επιλέξαμε το συγκεκριμένο πρόγραμμα θέλοντας να αποτυπώσουμε σε λινόλιουμ έργα χαρακτηριστικής που δημιούργησαν μεγάλοι καλλιτέχνες του είδους.

Ήταν ένα στοίχημα για μας και το κερδίσαμε.

Ο μεγάλος αριθμός των έργων που χαραχθήκαν σε λινόλιουμ και αποτυπώθηκαν σε χαρτί φανερώνει με τον καλύτερο τρόπο την έμπνευση και την προσπάθειά μας...

* Μουσικές συναντήσεις: εκμάθηση μουσικών οργάνων και τραγουδιών.

Το πολιτιστικό αυτό πρόγραμμα μας έδωσε μια άλλη διάσταση στη σχολική μας ζωή. Όλοι μας αγαπούμε τη μουσική αλλά λόγω των ιδιαίτερων καταστάσεων που αντιμετωπίζουμε βρισκόμαστε σε μια ομορφιά και ένα τρόπο έκφρασης που σπάνια βρίσκεται μέσα σε χώρο φυλακής. Είναι ένα ταξίδι... Κλείνοντας τα μάτια νομίζεις ότι βρίσκεσαι έξω, μακριά, ο καθένας εκεί που θέλει και παρόλο που ήμαστε από διάφορες χώρες και κουλτούρες η ομάδα μας δέθηκε πολύ στενά...

* Βιολογική καλλιέργεια: ποιότητα στο μέλλον.

Η ενασχόλησή μας με το συγκεκριμένο πολιτιστικό πρόγραμμα μάς βοήθησε να αγαπήσουμε το περιβάλλον μέσα από την καλλιέργεια γεωργικών προϊόντων. Επίσης, ενημερωθήκαμε για τις νέες εξελίξεις στη γεωργία αλλά και τις καλλιέργειες της περιοχής στην οποία ζούμε. Παρατηρούμε τον κύκλο της ζωής μέσα από την καλλιέργεια ενός φυτού...

* Φοράω τη ζωγραφιά μου: ζωγραφική σε ύφασμα.

Προμηθευτήκαμε τελάρια κεντήματος, πινέλα διάφορων μεγεθών, βαμβακερά μπλουζάκια, ειδικά χρώματα για βαμβακερό ύφασμα και ξεκινήσαμε.

Δεν προτάθηκε συγκεκριμένο θέμα.

Κάθε μαθητής ζωγράφιζε την μπλούζα του όπως εκείνος ήθελε.

Οι ώρες του προγράμματος κύλησαν ευχάριστα...

* Εστιάζοντας στον προσωπικό και τον ευρύτερο χώρο μέσα από το φωτογραφικό φακό.

Το πρόγραμμα αυτό μας έδωσε την αφορμή να γνωρίσουμε την τέχνη και την τεχνική της φωτογραφίας. Όσοι συμμετείχαμε, αρχικά πιστεύαμε ότι το να βγάλεις μια φωτογραφία είναι απλά υπόθεση ενός "κλικ". Στην πορεία όμως του προγράμματος ανακαλύψαμε ότι δεν είναι τόσο απλό. Διδαχθήκαμε τις τεχνικές της φωτογραφίας, το πόσο σημαντικό ρόλο παίζει ο φωτισμός και αφομοιώσαμε την οπτική του αντικειμένου της φωτογράφισης μέσω του φωτογραφικού φακού. Ο προσωπικός χώρος

και ο χώρος του σχολείου αποτέλεσαν θέματα φωτογράφισης και ξαφνικά συνηθισμένοι χώροι και αντικείμενα μετατράπηκαν σε φωτογραφικά "θέματα".

Ακόμα η ζωγραφική στα προαύλια έδωσε υπέροχα θέματα και φωτογραφίες. Πολλές από τις φωτογραφίες που θα δείτε σε αυτήν την εφημερίδα τραβήχτηκαν από εμάς. Τελικά η φωτογραφία είναι τέχνη...

* Ζωγραφική τοίχου.

Το καλοκαίρι αυτό ήταν πολύ διαφορετικό. Για δέκα μέρες, μαζί με φοιτητές της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, ζωγραφίσαμε πάνω από χίλια τετραγωνικά μέτρα σε προαύλια της φυλακής. Στο προηγούμενο τεύχος της εφημερίδας μας παρουσιάσαμε αναλυτικά αυτή την απίστευτη προσπάθεια και το καταπληκτικό αποτέλεσμα της. Η καθημερινότητά μας άλλαξε δραματικά. Τα προαύλια είναι ένα σημαντικό κομμάτι της ζωής μας.

"Η ζωγραφική είναι το μέσο της έκφρασης και της ελευθερίας μου..."

"Γίναμε δημιουργικοί και δώσαμε χρώμα και ζωή στο

μουντό γκρι των τσιμεντένιων χώρων της φυλακής..."

"Το πρόγραμμα αυτό μας έκανε να βγούμε από τα κελιά μας, να γνωρίσουμε ανθρώπους, να χαρούμε το φως και τον ήλιο..."

"Με τα μάτια στους τοίχους του προαυλίου η διάθεσή μας πάντα αλλάζει προς το καλύτερο και φεύγουν μακριά όλες οι κακές σκέψεις και στεναχώριες..."

ΓΙΟΡΤΗ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2011

Για μια ακόμη χρονιά πραγματοποιήθηκε η χριστουγεννιάτικη εκδήλωση τη Δευτέρα 22 Δεκεμβρίου 2011 σε συνδιοργάνωση με το δημοτικό σχολείο του ΕΚΚΝΑ. Σε αυτή παρευρέθηκαν η κ. Λινού Αθηνά Ειδική Γραμματέας του Υπουργείου Παιδείας, η Διευθύντρια Σωφρονιστικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης κ. Αρβανίτη Μαρία, ο Εισαγγελέας Ανηλίκων κος Ζαγοραϊός Ηλίας, η εκπρόσωπος του Ιδρύματος Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου κα. Σταθοπούλου Α., ο Πατέρας Αθανάσιος Χρυσούλας και η θρυλική ομάδα των εθελοντών της ενορίας του αείμνηστου Πατέρα Μάρκου. Επίσης μας τίμησαν με την παρουσία τους η Υπεύθυνη των Πολιτιστικών Προαιρετικών Προγραμμάτων της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

Ανατολικής Αττικής κ. Ανθή Γεωργιάδου, ο Διευθυντής του ΕΚΚΝΑ κος Δουλάμης Παύλος, η Προϊσταμένη των διοικητικών Υπηρεσιών του ΕΚΚΝΑ κα. Μπούκη Μαρίνα, οι Ψυχολόγοι και Κοινωνικοί Λειτουργοί του ΕΚΚΝΑ, η κα Δρυμούση Ντιάνα, ο σκηνοθέτης και ηθοποιός κος Στάθης Γράφας, συνάδελφοι εκπαιδευτικοί από άλλα σχολεία καθώς και γονείς μαθητών.

Σε συνεργασία με τους καθηγητές μας παρουσιάσαμε μια, κατα γενική ομολογία, ιδιαίτερα επιτυχημένη εκδήλωση. Ξεκίνησε

με τους απαραίτητους χαιρετισμούς από το Διευθυντή του σχολείου και συνέχισε με απαγγελία ποιημάτων και δραματική αφήγηση του χριστουγεννιάτικου βιβλίου "Το βιβλίο των δικών σου Χριστουγέννων" του Κυριάκου Χαρίτου με εικονογράφηση της Ντανιέλας Σταματιάδη και παράλληλη προβολή των σελίδων του.

Το μουσικό κομμάτι της εκδήλωσης ήταν πλούσιο και με μεγάλη ποικιλία. Ακούστηκαν ροκ τραγούδια αλλά και κλασικά κομμάτια για πιάνο που έπαιξαν συμμαθητές

ΤΕΛΕΤΗ ΛΗΞΗΣ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2012

Τελετή λήξης 2012-Απονομή βραβείων. School's out for the summer... Το σχολείο κλείνει για καλοκαίρι... Κι αυτή η σχολική χρονιά έφτασε στο τέλος της. Κοντά μας, για την τελετή λήξης, βρέθηκαν: Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιλίου, Αχαρνών και Πετρούπολεως με την συνοδεία του, ο Αντιδήμαρχος Ωρωπού κος Παπαγιάννης Γεώργιος, η Δρ Κατσιγαράκη Ευτυχία, η κα Αρβανίτη Μαρία και η κα Λιγομενίδου Ουρανία - Διευθύντριες του

Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η Εισαγγελέας Ανηλίκων κα Σταθουλοπούλου Ευγενεία, ο κος Γουργουράκης Δημήτριος και η δημοσιογράφος κα Κατούφα Ευγενία από το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου καθώς και η Καθηγήτρια του Πάντειου Πανεπιστημίου κα Ζαραφωνίτου Χριστίνα, μαζί με τους μεταπτυχιακούς φοιτητές της.

Επίσης, μας τίμησαν με την παρουσία τους η κα Μανώλη Μαρία αδελφή του αείμνηστου και αγαπημένου μας Πατέρα Μάρκου με την συνοδεία των εθελοντών της ενορείας του Αγίου Γεωργίου Διονύσου που λειτουργούσε αυτός, οι Πατέρες Χρυσούλας Αθανάσιος και Χρήστος καθώς και η κα. Δρυμούση Ντιάνα, ο μουσικοσυνθέτης Πολυκανδριώτης Θανάσης, η κα. Μαλακάτα Μαρία, οι εκπρόσωποι του ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ κα. Κυρατσώ Σκορδογιάννη και ο κος Τάκης Χαλδαίος, η Διευθύντρια του Ε.Κ.Κ.Ν.Α. κα. Μπούκη Μαρίνα και ο αγαπητός μας Παύλος Δουλάμης καθώς και εκπρόσωποι από την Κοινωνική Υπηρεσία και τους Ψυχολόγους του Ε.Κ.Κ.Ν.Α.

ρετισμό του διευθυντή του σχολείου μας και με γνωστά κλασικά κομμάτια τα οποία έπαιξαν μαθητές μας στο πιάνο. Ακολούθησε μία σύντομη παρουσίαση των 15 προαιρετικών προγραμμάτων (12 Πολιτιστικά και 3 Αγωγής Υγείας) που υλοποιήθηκαν φέτος. Μετά τη μουσική ανάσα που μας προσέφερε η χορωδία του σχολείου, απονεμήθηκαν τα βραβεία προόδου των μαθητών μας, που έχουν θεσπιστεί για 5η συνεχή χρονιά από το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και για 3η από την η οικογένεια του Ιερομόναχου π.Μάρκου Μανώλη στη μνήμη του.

Η κα Μαρία Μανώλη, αδελφή του αείμνηστου π.Μάρκου, μας συγκίνησε ακόμα μία φορά θυμίζοντάς μας την αγάπη και την προσφορά του αξέχαστου Πατέρα μας, ενώ ο κ. Δημήτρης Γουργουράκης, μέλος του διοικητικού συμβουλίου του ΙΜΔΑ και επικεφαλής της Ανεξάρτητης Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, μας διάβασε μία θερμή επιστολή της κυρίας Αλίκης Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου που τόσα χρόνια στηρίζει το σχολείο μας.

Η τελετή πραγματοποιήθηκε την Πέμπτη 28 Ιουνίου 2012. Ξεκίνησε με χαι-

τη χορωδία του σχολείου μας. Στις ομιλίες

μας. Έπειτα, ακολούθησε επίδειξη της βραζιλιάνικης πολεμικής τέχνης capoeira από επαγγελματίες δασκάλους και μαθητές του δημοτικού σχολείου με συμμετοχή και του Στάθη Γράψα που είχε την πρωτοβουλία της διδασκαλίας αυτής της τέχνης σε συμμαθητές μας, καθώς και ένας θρακιώτικος χορός, τον οποίο παρουσίασε η χορευτική ομάδα του Γυμνασίου και Λυκείου.

Ιδιαίτερα εορταστική ατμόσφαιρα δημιούργησε και η αναπαράσταση εθίμων από διάφορες περιοχές της Ελλάδας συνοδευόμενη από παραδοσιακά

κάλαντα από όλη τη πατρίδα μας και χιουμοριστικούς διαλόγους που “έντυσαν” τα τραγούδια με τον καλύτερο τρόπο.

Η χορωδία του σχολείου τραγούδησε 5 τραγούδια μαζί με την μουσική ομάδα των μαθητών που ενθουσίασαν τους παρευρισκόμενους, καθώς και ένα ‘Χριστουγεννιάτικο Rock n’Roll’ με στίχους που εμπνεύστηκαν οι μαθητές από την καθημερινότητά τους στη φυλακή και στο σχολείο. Η εκδήλωση έκλεισε με ένα ενθουσιώδες γλέντι με τουμπερλέκι, μπόγκκος, ντραμς και πολλά τραγούδια...

που ακολούθησαν όλοι οι προσκεκλημένοι δήλωσαν εντυπωσιασμένοι από τις προσπάθειές μας και μας εμπύχωσαν με ιδιαίτερα ζεστό τρόπο.

Στη συνέχεια οι καλεσμένοι είχαν την ευκαιρία να περιηγηθούν στους προαύλιους χώρους του Καταστήματος και στις σχολικές αίθουσες και να θαυμάσουν τα έργα που

υλοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς στα πλαίσια των προαιρετικών προγραμμάτων.

Ευχαριστούμε θερμά όλους όσους στηρίζουν το σχολείο μας και τις προσπάθειές μας.

Προαιρετικά Προγράμματα 2011-2012

Δημιουργούμε μέσα από *προαιρετικά προγράμματα...*
ισολογικά... υπερβαλλοτικά... αγωγής υγείας...

* Ελληνικοί ρυθμοί.

Το θέμα μας ήταν οι ρυθμοί της ελληνικής μουσικής, η θεωρητική τους μελέτη, η προέλευσή τους, η ιστορία τους, αλλά και το μέτρημά τους στην πράξη και η εφαρμογή σε μουσικά κομμάτια από την πλούσια παράδοση της ελληνικής μουσικής. Γνωρίσαμε μέσα σε γνωστά μας κομμάτια μια νέα ομορφιά μέσα από την προσέγγιση του ρυθμού.

Χασαποσέρβικο, σιφτετέλι, χασάπικο, ζεϊμπέκικο, απτάλικο, καλαματιανός, τσάμικος και μπάλος ήταν οι ρυθμοί με τους οποίους ασχοληθήκαμε. Μεγάλο ενδιαφέρον είχε το γεγονός ότι πολλοί από αυτούς ήταν γνώριμοι σε συμμαθητές μας από άλλες χώρες. Η μουσική μάς ενώνει...

* Πήλινες δημιουργίες.

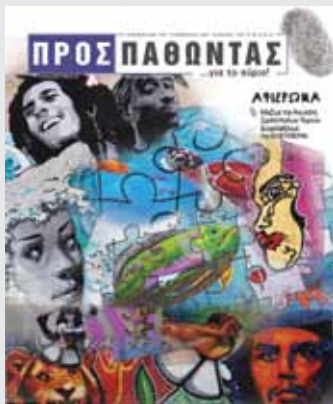
Χρησιμοποιώντας τον πηλό σαν ένα μέσο έκφρασης προσπαθήσαμε να σχηματίσουμε αντικείμενα της καθημερινής μας ζωής αλλά και αργότερα, αφού μάθαμε κάποιες βασικές τεχνικές, αφήσαμε τη φαντασία μας ελεύθερη και φτιάξαμε και άλλα. Το σήμα της ειρήνης, μια καρδιά φυλακισμένη, τσιγάρα, ζώα, λουλούδια, ήταν μερικά από αυτά τα αντικείμενα, που αφού πλάστηκαν με τον πηλό και στέγνωσαν, βάφτηκαν με χρώμα ώστε να γίνουν ακόμα πιο όμορφα.

* Σχολική εφημερίδα "Προσπαθώντας για το αύριο" φύλλο 10.

Το 10^ο Φύλλο της σχολικής μας εφημερίδας ήταν αφιερωμένο στη ζωγραφική των προαυλίων της φυλακής σε συνεργασία με την Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών. Είναι το πρώτο τεύχος που τυπώθηκε τετράχρωμο και πραγματικά στις σελίδες του μπορεί κανείς να απολαύσει τα καλλιτεχνήματα σχεδόν σα να είναι μπροστά τους. Αυτό οφείλεται στην προσφορά της εφημερίδας "ΤΑ ΝΕΑ" που μας το τύπωσαν δωρεάν. Ακόμα περισσότερο χαρήκαμε, όταν μάθαμε ότι βραβεύτηκε για 2η συνεχόμενη φορά στο μαθητικό διαγωνισμό σχολικών εντύπων με το βραβείο της καλύτερης εμφάνισης. Ευχαριστούμε όλους όσοι βοήθησαν και μας υποστηρίζουν.

Ό,τι και να τους πούμε θα είναι λίγο...

* Το κολλάζ από μέσα προς τα έξω:

Έκφραση και δημιουργία μέσω της τεχνικής του κολλάζ.

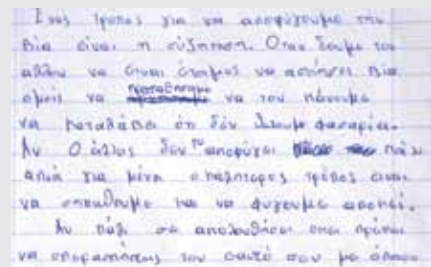
Μέσα από τη δημιουργία των κολλάζ νιώσαμε ελευθερία, αυτή που προσφέρει η τέχνη στον άνθρωπο. Μέσα από τα έργα μας εκφράσαμε τις επιθυμίες, τα όνειρα, τους προβληματισμούς και τις σκέψεις μας για τον εαυτό μας, για τη ζωή και την πραγματικότητα που ζούμε ή ονειρευόμαστε. Ένα παιδί ονειρεύεται και μέσα από το κολλάζ δείχνει το όνειρό του στους άλλους ανθρώπους.

* Οι τεχνικές της χαρακτηριστικής και τα μυστικά της.

Το πρόγραμμα αυτό υλοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία για δη συνεχόμενη σχολική χρονιά. Είχε ενδιαφέρον όχι μόνο για τους καινούριους από εμάς αλλά και για τους παλιούς, καθώς διδαχθήκαμε

πολλά είδη της χαρακτηριστικής όπως η ξυλογραφία, η λιθογραφία, η τσιγκογραφία και η λιναρογραφία. Αυτό είναι και το είδος της χαρακτηριστικής που κάναμε λόγω ευκολίας στο δούλεμά του. Ακόμα και ο Πάμπλο Πικάσο δημιούργησε λιθογραφίες...

* Πρωτότυπες κατασκευές με καλαμάκια.

Ίσως ο λόγος που μας αρέσει να κάνουμε αυτές τις κατασκευές να είναι η ανάγκη μας να δημιουργήσουμε κάτι όμορφο από "φτηνά" υλικά. Πολλοί από εμάς, ασχολούμαστε με τη χειροτεχνία με υλικά που μπορούμε να προμηθευτούμε εύκολα. Τα καλαμάκια από σουβλάκια είναι ένα τέτοιο υλικό και διαθέτοντας άλλα απλά υλικά μπορείς να ξεκινήσεις τη δημιουργία. Και η δημιουργία είναι η ευχάριστη πλευρά της ζωής. Η ενασχόληση με τις κατασκευές αποτελεί μία ευκαιρία έκφρασης του εσωτερικού - συναισθηματικού μας κόσμου, σε απλά και καθημερινά υλικά που το κάθε ένα απαιτεί επιμονή και υπομονή, αγάπη και μεράκι και πολλά από αυτά είναι μικρά έργα τέχνης!

* Κοιτάζω μέσα μου και γράφω.

Με αφορμή ζητήματα που μας απασχολούν, ιδιαίτερα εμάς τους νέους που βρισκόμαστε σε αυτό το δύσκολο περιβάλλον, και με έναυσμα πηγές όπως η λογοτεχνία, η ποίηση, η τέχνη, η φωτογραφία, το διαδίκτυο ξεκίνησε μια προσπάθεια παραγωγής γραπτού λόγου, τόσο στα ελληνικά, όσο και στα αγγλικά. Το αποτέλεσμα ίσως να μην ήταν άρτιο,

η διαδρομή μας όμως ήταν απολαυστική. Απόσπασμα μετάφρασης από την "Ιθάκη" του Καβάφη:

"As you set for Ithaka, hope the voyage is a long one, full of adventure, full of discovery..."

* Λαογραφική μετα - κίνηση: Παραδοσιακοί χοροί.

Οι παραδοσιακοί χοροί ανήκουν σε δύο χώρους - ο ένας είναι ο χώρος του ίδιου του χορού και ο άλλος είναι ο χώρος της άσκησης.

Όταν λοιπόν μιλάμε για χορό, μας έρχεται στο μυαλό η διασκέδαση, η ψυχαγωγία και η χαρά. Ο χορός, επομένως, μπορεί να είναι εκτός από άσκηση και χαρά. "Και η χαρά είναι το όχημα της ψυχής". Αυτό νιώσαμε πραγματικά στις πρόβες και στην παρουσίαση, όπου εκτός από κούραση υπήρχε και χαρά.

Οι χοροί, τους οποίους δουλέψαμε και παρουσιάσαμε φέτος, είναι οι εξής: Τραμπανιστός στις τρεις (μπαϊντούσκα), Τσάμικος και Γικ διπλό (σό γόνατον).

* Πρόληψη και αντιμετώπιση ατυχημάτων.

Για 3η χρονιά, όπως μας είπε η καθηγήτριά μας που ήταν υπεύθυνη για το πρόγραμμα, είχαμε την τιμή να έχουμε στο σχολείο τον εθελοντή διασώστη κ. Ζαχαρή Παναγιώτη που μας μίλησε για τα ατυχήματα την πρόληψή τους και φυσικά τις ενέργειες που πρέπει να κάνει κάποιος σε περίπτωση που γίνει κάποιο σοβαρό ατύχημα. Εντυπωσιάστηκα αληθινά όταν μας είπε ότι ο ίδιος έχει σώσει τη ζωή ενιά ανθρώπων από πνιγμό και σίγουρο θάνατο. Αναρωτήθηκα πόσο ψύχραιμος θα ήμουν, αν χρειαζόταν να κάνω τεχνικές όπως η τεχνητή αναπνοή, όμως όταν το δοκίμασα στην πράξη μου φάνηκε εύκολο. Σίγουρα όλοι πρέπει να γνωρίζουμε τι πρέπει να γίνει όταν χρειαστεί...

* Διαφυλικές σχέσεις - Ρατσισμός, Ετερότητα - Ισότητα.

Βασικός λόγος που συμμετείχαμε στο πρόγραμμα αυτό ήταν η θέληση και το ενδιαφέρον μας για την ισότητα των ανθρώπων, την καλλιέργεια της αυτοεκτίμησης και την ομαλή συνύπαρξη μέσα σε μια ομάδα ανθρώπων.

“... ένας άσπρος και ένας μαύρος δεν πρέπει να τσακώνονται μεταξύ τους γιατί είμαστε όλοι ίσοι, όλοι έχουμε έναν Θεό...”

“...επί της ουσίας όμως είμαστε ίδιοι - έχουμε τις ίδιες ανάγκες...”

* Σχολική βία - Εκφοβισμός - Ανθρώπινα Δικαιώματα.

Στη φυλακή η κατάσταση είναι πολύ δύσκολη όταν έχουμε διαφορές. Χρησιμοποιούμε τη βία, τσακωνόμαστε μεταξύ μας και το αποτέλεσμα... είναι πολύ πιθανό να πάει κάποιος στο νοσοκομείο ή ακόμη να πεθάνει. Όταν πάμε σχολείο μαθαίνουμε να συμπεριφερόμαστε πιο ωραία και να λύνουμε τις διαφορές μας με τα λόγια. Μαθαίνουμε να χρησιμοποιούμε το διάλογο και μεταξύ μας νιώθουμε καλύτερα, νιώθουμε ίσοι. Το σχολείο είναι σαν μια γυάλα με καθαρό αέρα. Το σχολείο με κάνει να αισθάνομαι πολύ πιο κοντά στο σπίτι μου. Αισθάνομαι ελεύθερος...

* Δημιουργώντας με ψηφίδες από γυαλί.

Ψηφιδωτά: Η χαρά της δημιουργίας, η έκφραση συναισθημάτων και ιδεών.

Μια ενδιαφέρουσα και σπάνια τέχνη που χάνεται στο χρόνο.

Ψηφίδες από γυαλί και μάρμαρο, μια - μια κολλήθηκαν από μας με τις οδηγίες της καθηγήτριάς μας. Η δουλειά ήταν επίπονη και λεπτομερική και ξεκινήσαμε αργά μέσα στη χρονιά. Όμως, μου άρεσε τόσο πολύ που θα μπορούσα να το κάνω και για επάγγελμα...

* Ζωγραφική σε ύφασμα: Λαογραφική προσέγγιση.

Προμηθευτήκαμε τελάρα κεντήματος, πινέλα διαφόρων μεγεθών, βαμβακερά μπλουζάκια ειδικά χρώματα για βαμβακερό ύφασμα και ξεκινήσαμε.

Χάρηκα που θα φορούσα τη ζωγραφιά μου. Οι συμμαθητές μου, ανάλογα τη χώρα τους και τη γλώσσα τους σχεδίαζαν πολύ διαφορετικά από μένα. Μου άρεσε...

* Νομίσματα του κόσμου: ταξίδι μέσα στην ιστορία των νομισμάτων.

Μέσα από το πρόγραμμα αυτό, που γίνεται για δεύτερη χρονιά, είχαμε την ευκαιρία να συλλέξουμε πληροφορίες για τα νομίσματα των χωρών μας, να διερευνήσουμε περισσότερο γι' αυτά και μετά να ξεκινήσουμε ένα κύκλο συζητήσεων. Επιπλέον, ασχοληθήκαμε με τις ιστοτίμιες των διαφόρων νομισμάτων, κάναμε τους απαραίτητους υπολογισμούς και έτσι τα παρουσιάσαμε σε ομάδες ανάλογα με την ταξινόμηση που προέκυψε από αυτήν την προσέγγιση. Δεν αποφύγαμε φυσικά να μιλήσουμε και για την οικονομική κρίση...

* Γνωριμία με τους ζωγράφους.

Η ζωγραφική είναι μια μορφή έκφρασης που χρησιμοποιεί τη φαντασία και προσφέρει τη χαρά της δημιουργίας. Ένας τρόπος να μελετήσουμε μεγάλους ζωγράφους ήταν να προσπαθήσουμε να αναπαράγουμε έργα τους. Έτσι ασχοληθήκαμε με το σημαντικό ζωγράφο Μίρο αναπαράγοντας έργα του σε μεγάλη διάσταση. Μια ομάδα από αρκετούς από εμάς ξεκίνησε με ενθουσιασμό. Παρά το γεγονός ότι άλλαζε αυτή η σύνθεση λόγω μεταγωγών, δικαστηρίων ή αποφυλακίσεων, η ομάδα μας κατάφερε να παραμείνει ζωντανή και έτσι μέσα από αυτή τη διαδικασία ανακαλύψαμε στοιχεία που είχαν να κάνουν με τη σύνθεση, τις χρωματικές επιλογές και τη φόρμα των έργων αυτών. Τελικά προχωρήσαμε και σε άλλα έργα και νομίζω ότι είμαστε πια πιο “πλούσιοι”...

Εκφραζόμαστε...

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙ' ΕΓΩ

Η μουσική είναι ένα από τα πράγματα τα οποία κατάφερα να μάθω μέσα στη φυλακή και αυτό με χαροποιεί ιδιαίτερα γιατί δεν πίστευα ποτέ ότι θα τα κατάφερα τόσο καλά με αυτό.

Ξεκίνησα δοκιμαστικά τον Οκτώβριο του 2011 να κάνω δοκιμαστικές πρόβες για ένα αφιέρωμα που θα κάναμε στον Βασίλη Παπακωνσταντίνου. Ο δάσκαλος που μου έκανε πρόβες ήτανε ιδι-αίτερα χαρούμενος γιατί έβλεπε ότι τα πήγαινα πολύ καλά και με ενθάρρυνε πολύ για να συνε-χίσω σε αυτό. Όταν πήγα στις πρόβες ήτανε να πω μόνο 5 τραγούδια στο αφιέρωμα που θα κάναμε και καιρό με τον καιρό έφτασα τα 27 τραγούδια. Τότε άρχισε να μου αρέσει ακόμη περισσότερο και έτσι σκέφτηκα για όσο καιρό είμαι στη φυλακή να το αναπτύξω όσο ποιο πολύ μπορώ και να κοιτάξω να το αξιοποιήσω στο μέλλον.

Η μουσική είναι κάτι ιερό για εμένα. Το τελευταίο καιρό με διάφορα περιστατικά που συνέβησαν μέσα στη φυλακή χρειάστηκε να διακόψω για κάποιο διάστημα και ένιωσα σαν να είχα χάσει τα πάντα, με έχει αγγίξει πολύ αυτό που κάνω και ένιωσα πολύ χάλια που στα-

μάτησα έστω για ένα μικρό διάστημα μετά από έναν μήνα άρχισα πάλι να κάνω πρόβες και έτσι έφτασε η μέρα την οποία θα γινότανε το αφιέρωμα.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν πολύ άνθρωποι από την κοινωνία και μέσα σε αυτούς ήτανε και ο πατέρας μου και ο αδερφός μου ήτανε και οι δυο τους πολύ χαρούμενοι που με βλέπανε σε αυτήν τη θέση και πολύ συγκινημένοι. Εγώ πάντως είμαι πολύ χαρούμενος που τα κατάφερα τόσο καλά και μπόρεσα μέσα σε όλο αυτό το πλήθος ανθρώπων από την κοινωνία και κρατουμένων να τα καταφέρω με πολύ λίγο άγχος. Εδώ μέσα για πρώτη φορά στη ζωή μου άκουσα το πιο δυνατό χειροκρότημα. Αυτό το χειροκρότημα με έκανε να σταθώ στα πόδια μου και να έρθω και στο σχολείο και να πάρω κάποιες αποφάσεις για το τι θέλω να κάνω στη ζωή μου. Ευχαριστώ τη δικαιοσύνη που με έβαλε σε αυτό το φυλακόβιο σχολείο, όπως το λέμε εμείς οι κρατούμενοι, και βρήκα τον εαυτό μου. Πραγματικά ευχαριστώ!!!

A.K. ετών 18

ΧΟΡΙΣ ΤΙΤΛΟ ...

Προσπάθησα να μη λυγίσω
μα τα πόδια μου έπεσαν στο χώμα
Και μια σκιά φωνάζει: τί άλλα ακόμα;
Στον καθρέφτη όταν κοιτώ, δυο μάτια κόκκινα αντικρίζω
Και στη ζωή μου σταμάτησα πια να ελπίζω.
Κάθε βράδυ απ' τους δρόμους περνώ και περπατώ
Ανήμπορος να κάνω κάτι, αφού έχω χάσει ό,τι αγαπώ.
Ω, να' σουν εδώ, μονάχα αυτό παρακαλώ
Καθώς τον ουρανό κοιτώ, ζαλισμένος απ' το ποτό.
Τα αστέρια μοιάζουν πάρα πολύ στα δικά σου μάτια
Θυμάσαι που αγκαλιά με είχες όταν ήμουν κομμάτια;
Τώρα όμως τα δάκρυα τρέχουν ποτάμι...
Θεέ μου, είναι καλά τώρα; Θεέ μου, πες μου τι κάνει...
Βοήθησέ την, Σε παρακαλώ, να πάει μπροστά,
Βοήθησέ την, να ξεχάσει τα παλιά.
Τίποτα πια να μη θυμάται από εμένα,
αφού όσα κάναμε μαζί,
είναι πια στα περασμένα.
Σ' έχω ανάγκη, θυμήσου αυτό που σου είχα πει,
Δίπλα μου σε ήθελα πάντα, κάθε στιγμή...
Σ' έχω ανάγκη, στα δύσκολα να' χω αγκαλιά,
Ρυθμό να δίνεις να χτυπάει η δικιά μου η καρδιά.
Σ' έχω ανάγκη, για όλα εκείνα που θα' ρθούν,
που λίγοι άνθρωποι αντέχουν, γιατί μπορούν.
Σ' έχω ανάγκη, πες μου, γιατί είσαι μακριά;
Στην καρδιά μου φυλαγμένο έχω το τελευταίο σου «ΓΕΙΑ»
Περνάνε οι μέρες, οι εβδομάδες, χαμένη είσαι, κι εγώ εδώ
κρίμα που δεν κατάλαβες πόσο σ' αγαπώ.
Γιατί τα αισθήματά μου ήταν κρυμμένα στην καρδιά,
Αυτό όμως δεν σημαίνει πως δεν είναι αληθινά.
Δεν στο ζήτησα ποτέ, μα πάντα ήσουν μακριά μου
Τι να κάνω που σ' έβλεπα μεσ' τα όνειρά μου;
Κάθε νύχτα μεθυσμένη σε ήθελα εδώ κοντά,
για να' χει λόγο να χτυπάει η ρημάδα η καρδιά.
Αυτή που υπεύθυνη είναι που τα αισθήματα διαρρέουν
Και για εκείνη τόσοι άνθρωποι γύρω καταρρέουν...
Εκείνη που θυμίζει την αγάπη, τη χαρά...
Γιατί η δικιά μου να θυμίζει μοναχά τη μοναξιά;
Ποτέ δεν το κατάλαβα, και ας προσπάθησα αρκετά,
Ψηλά κοιτούσα, τι κι αν ήμουνα μόνος;
Δίπλα μου έλα πάλι, μόνο για δύο λεπτά
Ίσως την αγάπη μας φοβηθεί
Και φύγει ο πόνος...

N.K. ετών 20

Ο ΣΟΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ

Πάλι ξύπνησα με όνειρα και χαρές,
Μα γιατί είναι κλειστή η πόρτα,
Γιατί μου κλέβετε τα όνειρα,
Γιατί;

Επτά και τριάντα πέντε, ανοίγει η πόρτα,
Με μια βαριά γεμάτη μίσος φωνή, μου λέει καλημέρα,
Φύγε δεν θέλω να σε δω,
Φύγε δεν θέλω να μου μιλάς,

Μου πήρες το όνειρο και την χαρά,
Μα δεν φταις εσύ, εγώ φταίω, Φύγε!
Εγώ ξέρω τι πρέπει να κάνω.

A.K. ετών 19

Πες μου κρατούμενε τι έχεις;
Από πότε ενδιαφέρεσαι εσύ για το τι έχω εγώ,

Φύγε, εγώ ξέρω τι πρέπει να κάνω,

Θα ζήσω, θα ανοίξω τα φτερά μου να πετάξω,
Θα δυναμώσω ακόμα πιο πολύ μέσα στην δυστυχία

μου,
Στην απελπισία μου, στην θλίψη μου, στην ανάγκη μου
για λίγα όνειρα,
και λίγη χαρά,

Φύγε άφησέ με μονό μου,
Εγώ ξέρω τι πρέπει να κάνω...

ΤΟ ΤΣΙΡΚΟ...

Κοινωνία έγινες τσίρκο, παίρνω ρίσκο να εφευρίσκω τρόπους διαφυγής.

Τα μέλη σου εικόνες μιας ανοιχτής πληγής και αιμοραγείς, μα συμπόνια κανείς.
Θα πεθάνεις όταν σταματήσεις να ονειροπολείς.
Εγώ δεν παίρνω θέση και καμία θέση δεν με καλύπτει.

Μέσα στα πλήθη, λύκοι μπηκαν, λίγοι μείναν.
Και επείγον να φανείς, μα ποτέ να μην εμπιστευτείς τους ανθρώπους,
γιατί πόθους κρύβουνε και θα το δεις.

Θέλω να βγώ
διακόσια μέτρα από εδώ
η ζωή έξω
ένα όνειρο μακρινό.

Θάλασσα τρικυμισμένη
η καρδιά μου πονά
τίποτα δεν τη γαληνεύει
μια ευκαιρία μόνο ξανά.

Επιμαυλία αφιερωμένη στον Βασίλη Παπακωνσταντίνου

«Σαν θεατής που ήμουν»

Για την οργάνωση δεν μπορώ να πω τίποτα, μα για την παράσταση μπορώ να πω πολλά. Ήταν κάτι ξεχωριστό, σαν καινούργιος που ήμουν τότε στην φυλακή δεν μπορούσα να φανταστώ ότι θα μπορούσε να γίνει κάτι τέτοιο. Όταν μας άνοιξαν την πόρτα για να κατέβουμε στην αίθουσα, δεν περίμενα τίποτα σπουδαίο, φαντάστηκα ότι θα είναι ένα στυλ ταβέρνας. Όλοι μαζεμένοι σε ένα σημείο και πέντε έξι καρέκλες μπροστά μας για αυτούς που θα τραγουδούσαν.

Μπαίνοντας στην αίθουσα αντίκρισα κάτι πολύ πιο ωραίο, μια σκηνή, αρκετά μεγάλα μηχανήματα - ηχεία, γύρω στις 80-90 καρέκλες στην σειρά και στην μέση χώρο για να περνάμε. Όταν άρχισε, κατάλαβα πως επρόκειτο για μια πολύ καλή παράσταση, όπως και αποδείχθηκε. Ο κόσμος κάτω ήταν πολύ ευχαριστημένος και χειροκροτούσαν στο τέλος κάθε τραγουδιού. Η χορωδία ήταν υπεραρκετή για να το καταφέρει αυτό. Όπως επίσης, κατάφερε να μας κάνει να ξεχαστούμε για λίγο από τα κάγκελα που μας περιέκλειναν ασφυκτικά και το μυαλό μας ξέφευγε μέσα από τους τοίχους και τα συρματοπλέγματα.

Στο τελείωμα ανέβηκε και ο καλεσμένος όπου ερμήνευσε τραγούδια του. Ο Παπακωνσταντίνου τραγούδησε και ήταν από τις λίγες φορές που είχα δει κάποιον γνωστό τραγουδιστή από κοντά και μπορώ να πω, πως ήταν κάτι πολύ όμορφο πραγματικά. Ήταν ένα ζεστό κλίμα σε ένα κρύο μέρος.

Α.Κ. ετών 18

Για την ζωγραφική...

...δεν ξέρω πού να ξεκινήσω και πού να τελειώσω. Έχω πάρει μέρος σε πολλά πολιτιστικά προγράμματα στο σχολείο αλλά το αγαπημένο μου είναι αυτό της ζωγραφικής. Σ' αυτό μπορώ να εκφραστώ ελεύθερα και να κάνω πράγματα που δεν πιστεύω ότι θα τα έλεγα σε κάποιον. Μου αρέσει η ζωγραφική, όχι σαν επάγγελμα αλλά σα χόμπι, σαν κάτι που μπορώ να φτιάξω όμορφα πράγματα και να τα χαρίσω στους άλλους, να τους δω ευτυχισμένους, γιατί άλλωστε αυτό είναι που μου δίνει μεγάλη χαρά και κουράγιο να συνεχίσω ξανά και ξανά. Κάποτε είχα ακούσει ότι «μόνο η ψυχή και τα όνειρα δεν φυλακίζονται και ούτε πεθαίνουν» και τότε δυσκολευόμουν να πιστέψω κάτι τέτοιο. Τώρα σε αυτή τη φάση της ζωής μου το έχω καταλάβει πλέον και όταν ζωγραφίζω το αισθάνομαι πάλι έντονα. Για όλα αυτά οφείλω να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους καθηγητές για το μάθημα ζωής που μας κάνετε...

Ν.Κ. ετών 20

Για την Οικογένεια...

«Ο μεγαλύτερος ρόλος της οικογένειας είναι ο τρόπος που θα σε μεγαλώσει, δηλαδή η ανατροφή που θα σου δώσει, και η βοήθειά της στο να διαλέξεις τον τρόπο της ζωής σου.

Αν η οικογένεια δεν έχει σχέση με ναρκωτικά, κλοπές, και παρανομίες γενικότερα, τα παιδιά θα ακολουθήσουν ένα δρόμο σωστό, μακριά από περιπέτειες, φασαρίες και ναρκωτικά, και προ πάντων μακριά από φυλακές.

Αν η οικογένεια είναι μπλεγμένη σε παρανομίες και το παιδί θα ακολουθήσει τον ίδιο δρόμο. Υπάρχει και περίπτωση, η οικογένεια να είναι σωστή, να προσφέρει τα πάντα στο παιδί της, αλλά εκείνο, ή γιατί θέλει να είναι ανεξάρτητο, ή γιατί θέλει να ζήσει διαφορετικά, ή γιατί αισθάνεται πίεση, παρατάει τα πάντα, το σχολείο, τη δουλειά, μπλέκει με κακές παρέες που το παρασύρουν και γίνεται θύμα τους γιατί κοροϊδεύουν τον τρόπο που έχει μεγαλώσει. Καταλήγει να έχει δεύτερο σπίτι του το πάρκο και οικογένειά του την «παρέα».

Υπάρχει και άλλη περίπτωση, να γνωρίσει κανείς παρέες που κλέβουν, κάνουν ληστείες, πίνουν ναρκωτικά για να κερδίσουν χρήματα και για να δείχνουν στους υπόλοιπους ότι είναι «μάγκες». Έτσι ξεκινάει και εκείνο το παιδί νομίζοντας ότι όλα θα είναι καλά μέχρι το τέλος, αλλά δεν είναι. Σιγά-σιγά, μπαίνει και αυτός στην παρανομία, ξεχνάει την αγάπη που του είχε δείξει κάποτε η οικογένειά του. Πιστεύω δηλαδή ότι για να παρανομήσει κανείς, τον πρώτο ρόλο παίζει η οικογένειά και τα «πρότυπα» που προσφέρει στο παιδί της. Αν ο πατέρας είναι φυλακή, τα παιδιά πιο εύκολα παρασύρονται, πέφτουν στα ναρκωτικά προσπαθώντας να κερδίζουν εύκολα χρήματα και, φυσικά, γίνονται χρήστες.

Η ανάγκη για τα χρήματα ρίχνει αυτά παιδιά σε κάθε είδος παρανομία.

Άλλες φορές πάλι, παρασύρονται από τις παρέες τους. Όταν λείπει ο πατέρας και η μητέρα δεν τα βγάζει πέρα, προσπαθώντας ένα παιδί να βοηθήσει την οικογένειά του είναι πιο εύκολο να παρανομήσει, να παρασυρθεί, να παρουσιάσει εγκληματικότητα, να ρισκάρει τη ζωή του ή και να πεθάνει στη φυλακή.

Η τελευταία κατηγορία είναι αυτή, των παιδιών που προέρχονται από οικογένεια με οικονομική άνεση. Δεν τους λείπει τίποτα, έχουν τα πάντα, αλλά η περιέργεια τους οδηγεί στη χρήση ουσιών. Επειδή έχουν χρήματα πάνω τους σχεδόν πάντα, κάνουν καθημερινή χρήση και καταλήγουν σε κάποιο κέντρο απεξάρτησης ή στον τάφο.

Όμως δεν έχουν την εμπειρία της φυλακής, γιατί εξαγοράζουν τους πάντες, εκμεταλλεύονται τους γονείς τους που τους ενισχύουν εξαγοράζοντας τις ποινές τους, αλλά παρ' όλα αυτά έχουν την ίδια κατάληξη.

Όπως λέει η οικουμενική διακήρυξη για τα ανθρώπινα δικαιώματα (αρθ. 16ο νο 3), η οικογένεια είναι το φυσικό και το βασικό στοιχείο της κοινωνίας και έχει το δικαίωμα προστασίας από αυτήν και το κράτος. Πρέπει δηλαδή η ίδια η κοινωνία - κράτος να παρέχει στις οικογένειες τα μέσα και την οικονομική και ηθική ενίσχυση προκειμένου να μεγαλώσει τα παιδιά της με σωστό τρόπο. Δηλαδή να τους προσφέρει την ασφάλεια, την μόρφωση, βοήθεια και διεξόδους στην κοινωνικοποίηση τους, στην αποφυγή της απομόνωσης.

Πρέπει λοιπόν η κοινωνία να φροντίζει τα μέλη της, ώστε να είναι όλα ίσα, ή σχεδόν ίσα. Είναι πολύ άσχημο για κάποια παιδιά, να βλέπουν τους συνομήλικους τους να ζουν με άνεση να έχουν σχεδόν ότι ζητήσουν, ενώ τα ίδια να ζουν με στερήσεις. Έτσι τους καλλιεργούνται δυσάρεστα συναισθήματα, και προσπαθούν να ικανοποιήσουν τις επιθυμίες τους με οποιοδήποτε τρόπο. Ακόμα η κοινωνία θα πρέπει να δίνει πάντα μια δεύτερη ευκαιρία σ' αυτούς που ήδη έχουν παρανομήσει. Σαν άνθρωποι και προ πάντων σαν παιδιά, έκαναν κάποια λάθη.

Όμως θα πρέπει μετά από την αποφυλάκιση τους, εκτός από την οικογένεια τους, ολόκληρη η κοινωνία να τους στηρίξει, να τους βοηθήσει να αποκατασταθούν, να μην νιώθουν μόνοι και να ξεχάσουν το παρελθόν τους. Έτσι μπορούμε να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο αύριο...

Ν.Κ. ετών 21

Συναυλία για τη Σμύρνη από την Χορωδία του Μιχάλη Μακρή

Στις 19-11-2011, στην αίθουσα εκδηλώσεων της φυλακής, έγινε μια μουσική παράσταση - συναυλία που είχε θέμα την Σμύρνη, την μουσική και τα τραγούδια της, την παράδοση και την ιστορία της. Πρέπει να πω ότι φτάνοντας στο χώρο εντυπωσιάστηκα από τον αριθμό των ανθρώπων που ήταν στη σκηνή. Ο Μαέστρος κ. Μιχάλης Μακρής, η αφηγήτρια κ. Καίτη Παπανίκα, τραγουδιστές και μουσικοί ντυμένοι ομοιόμορφα έφτιαξαν μια διάθεση στην αίθουσα ότι θα ακούσουμε κάτι σπουδαίο.

Η παράσταση ήταν πραγματικά κάτι πολύ σπουδαίο. Δεν ήξερα πολλά πράγματα για τη Σμύρνη, πόσο μάλλον για τη μουσική της. Χορωδιακά τραγούδια και μονωδίες - σόλο από υπέροχες φωνές και εκτελέσεις με συνοδεία παραδοσιακών οργάνων σε ένα εξαιρετικό σύνολο, με τη διέθυνση του μαέστρου, άπλωσαν στον αέρα θεικές μελωδίες. Η κ. Παπανίκα, στο ρόλο του αφηγητή πραγματικά μας συγκλόνισε με την ανάγνωση και την ερμηνεία των κειμένων που πρόσθεσαν το κάτι παραπάνω στο ήδη υπέροχο σύνολο. Στο κοινό μαζί μας ήταν και ο πρώην διευθυντής της φυλακής κος Δουλάμης, που παρά το ότι δεν είναι πια υπεύθυνος για την φυλακή δεν χάνει ευκαιρία να βρεθεί δίπλα μας και δίπλα στους δασκάλους μας καθώς και στο υπόλοιπο προσωπικό. Μέσα εδώ δεν νομίζω ότι γίνεται συχνά κάτι τόσο όμορφο. Θα το θυμάμαι για καιρό.

N.K. ετών 19

Κοπή πίτας - αποκριάτικο party

Στις 24-02-2012 στο προαύλιο του σχολείου έγινε η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας του σχολείου. Ήταν μια ηλιόλουστη μέρα και μαζευτήκαμε όλοι για να γιορτάσουμε το γεγονός. Ήταν και οι Απόκριες και οι καθηγητές μας είχαν οργανώσει ένα party για να το γιορτάσουμε. Η διευθύντρια του Καταστήματος η κ. Μπούκη Μαρίνα, μαζί με τους διευθυντές των δύο σχολείων και κοινωνικούς λειτουργούς έκοψαν την πίτα και μας ευχήθηκαν τα καλύτερα.

Μια που η πίτα ήταν μικρή, είχαν φροντίσει να υπάρχουν και άλλα κομμάτια βασιλόπιτας που έφτασαν για όλους. Αλλά όχι μόνο αυτό. Υπήρχε ένας ολόκληρος μπουφές με διάφορα κεράσματα και αναψυκτικά για όλους. Μόλις τελείωσε η κοπή της πίτας, άρχισε το party... Στολίσαμε το προαύλιο με μπαλόνια και σερπαντίνες, κομφετί και αποκριάτικες μάσκες και χίλια δυο άλλα γιορταστικά πράγματα. Η μεγαλύτερη επιτυχία ίσως ήταν καραμouzες που πήραν πολλοί από εμάς και αρχίσαμε να τις φουσάμε και έτσι έγινε ένας χαμός... Χαμόγελα άρχισαν να φαίνονται στα πρόσωπα όλων και το κλίμα ήταν έτοιμο... Ένας συμμαθητής μας έφερε από το κελί του ένα cd player και ηχεία και αρκετά cd μουσικής. Τη συνέχεια μπορείτε να τη φανταστήτε και στο τέλος, όταν είχε φτάσει η ώρα για να φύγουμε και να γυρίσουμε στα κελιά μας, δεν ήθελε κανένας από εμάς να φύγει. Χρειάστηκε ιδιαίτερη προσπάθεια για να το πάρουμε απόφαση και να αφήσουμε πίσω μας το προαύλιο με τη μουσική και τα χαμόγελα. Την άλλη μέρα στο προαύλιο υπήρχαν ακόμα απομεινάρια από σερπαντίνες και κομφετί παρόλο που έγινε προσπάθεια να καθαριστεί καλά...

A.K. ετών 18

Για το SKAKI...

Όταν ήμουν μικρός ήξερα μόνο ένα πράγμα για το σκάκι ότι είναι παλιό παιχνίδι. Σήμερα ξέρω ότι κανένα παιχνίδι δεν είναι ίδιο με το άλλο. Δεν παίζεις μόνο με το μυαλό σου αλλά και με το μυαλό του άλλου. Για κάθε κίνηση που θα κάνεις, έχεις κάτι στο μυαλό σου. Για να κάνεις αυτό που θες, πρέπει να έχεις ένα σχέδιο. Για να κάνεις αυτό που θες, πρέπει να κερδίσεις από τα λάθη του άλλου. Για να κάνεις αυτό που θες, πρέπει να "παγιδεύσεις" τον αντίπαλο, δίνοντάς του επίτηδες μια κίνηση, έτσι ώστε στο τέλος να επωφεληθείς ο ίδιος από την κίνηση του αντιπάλου. Για να κάνεις αυτό που θες, και που υπάρχει περίπτωση να μη γίνει, αυτό δε σημαίνει τίποτα... το παιχνίδι συνεχίζεται!

Το φαβορί και το αουτσάιντερ μέσα στο παιχνίδι δεν υπάρχουν μέχρι να τελειώσει. Ποτέ δεν ξέρεις. Θυμάμαι, όταν έπαιζαν ο θείος μου με έναν φίλο του, καθόμουν και σκεφτόμουν τι μπορούν να βρискουν ενδιαφέρον σε αυτό το παιχνίδι που κρατούσε 3 με 4 ώρες.

Να μιλήσουμε τώρα για το σκάκι εδώ στη φυλακή μας. Μια μέρα ένας φίλος μου μου είπε ότι κάποιοι δίνουν μαθήματα και ότι αν θέλω μπορώ να γραφτώ κι εγώ και να πάρω ακόμα μέρος στο τουρνουά που θα γίνει.

Να σας πω την αλήθεια, στην αρχή το σκέφτηκα και είπα ότι δεν έχω τίποτα να χάσω. Συμμετείχα στα μαθήματα με τον προπονητή κ. Γιώργο Κουλαξουζιδη και μετά ήρθε η στιγμή που διεξαγόταν το τουρνουά. Τον εαυτό μου τον ήξερα και κάποιους από τους αντιπάλους. Ήξερα ότι δεν επιτρέπονταν τα λάθη. Ήξερα ότι είχαμε όλοι τον ίδιο σκοπό... Πρώτη θέση!

Έμαθα ότι αντιπάλους δεν είχα μόνο τους συμπαίκτες μου αλλά και την ώρα (10 λεπτά ο καθένας). Έμαθα επίσης ότι η κλήρωση θα γινόταν μέσα από υπολογιστή. Κατάλαβα ότι έπρεπε να πιστεύω στον εαυτό μου και να μην σκέφτομαι με ποιον είχα να κάνω και το τι θα κάνω.

Παιχνίδι με το παιχνίδι, νίκη με τη νίκη ήρθε και η ήττα. Ψιλονευρίασα και δεν έδωσα το χέρι μου στον αντίπαλο μετά τη λήξη του παιχνιδιού. Μετά σκέφτηκα πως έπρεπε να ηρεμήσω και να συγκεντρωθώ στο παιχνίδι

Η απονομή των επάθλων του τουρνουά από τον Διευθυντή του ΕΚΚΝΑ κ. Παύλο Δουλάμη, τον Πρόεδρο της Σκακιστικής Ακαδημίας Χαλκίδας κ. Γιώργο Τσουνη και τον Προϊστάμενο του Δημοτικού Σχολείου κ. Αρμένη Νίκο που ήταν υπεύθυνος για την διοργάνωση.

διότι είχα δύο παιχνίδια ακόμα. Το μόνο που σκεφτόμουν ήταν να τύχω με αντιπάλους που είχαν μαζέψει από τα προηγούμενα παιχνίδια τους περισσότερους δυνατών πόντους.

Οι δύο τελευταίοι αγώνες πήγαν καλά και όταν τελείωσα τον έβδομο αγώνα περίμενα τη λίστα για να δω και τα υπόλοιπα αποτελέσματα.

Είδα το όνομά μου στην πρώτη θέση και από τη χαρά μου δεν πρόσεξα καν ποιοι βρίσκονταν στις επόμενες θέσεις. Ήταν μια αξέχαστη εμπειρία και αν σας πω ότι περίμενα να κερδίσω θα σας γελάσω.

Μέχρι να γίνει το επόμενο τουρνουά εγώ είμαι ο πρωταθλητής. Γι' αυτούς που χαίρονται, χαίρομαι και γι' αυτούς που στενοχωριούνται θα τα πούμε τον Απρίλιο.

Τελειώνω λέγοντας ένα μεγάλο ευχαριστώ για τους ανθρώπους που το οργάνωσαν όλο αυτό και γι' αυτούς που δουλεύουν μαζί με εμάς. Ακόμα, ένα μεγάλο ευχαριστώ για την υπομονή τους και για την αγάπη τους για το σκάκι.

N.K. ετών 21

Σχολική γιορτή αφιερωμένη στον Παύλο Δουλάμη

17η Νοέμβρη 2011.

Μια σχολική γιορτή αφιερωμένη στον εορτασμό της επετείου του Πολυτεχνείου. Αφιερωμένη στους αγώνες του Ελληνικού λαού για την ελευθερία και τη Δημοκρατία ενάντια στη Χούντα. Αφιερωμένη στους ανθρώπους σε όλον τον κόσμο, σε κάθε χώρα, που αγωνίζονται για την ελευθερία και τη δημοκρατία. Ανάμεσά μας υπάρχουν συμμαθητές μας από άλλες χώρες που μπορεί να αναζητήσαν ένα καλύτερο αύριο

στη χώρα μας, που μπορεί να μην καταλαβαίνουν τα συνθήματα που ακούστηκαν από τα ηχητικά ντοκουμέντα ή τα λόγια των τραγουδιών που η χορωδία του σχολείου τραγούδησε, αλλά καταλαβαίνουν το πάθος των συνθημάτων, την απελπισία στις εκκλήσεις από το ραδιοφωνικό σταθμό του Πολυτεχνείου, την ορμή και το λυρισμό των τραγουδιών, τον ήχο από τις ερπύστριες των τανκς.

Ακόμα καταλαβαίνουν, την αφιέρωση της γιορτής αυτής στο Διευθυντή της φυλακής που παρόλο που θα έφευγε σύντομα, βρίσκεται σήμερα κοντά μας. Ο Παύλος Δουλάμης ο Διευθυντής του Καταστήματος, μας μαζί με την κ. Μπούκη Μαρίνα και την Εισαγγελέα Ανηλίκων κ. Σταθουλοπούλου Ευγενία, είναι προσκεκλημένοι στη γιορτή μας. Και όλοι καταλαβαίνουμε ότι παρόλο που οι άνθρωποι έρχονται και οι άνθρωποι φεύγουν, οι πράξεις τους και οι αγώνες τους για τη δημοκρατία, το σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, στο ψωμί, στην παιδεία και την ελευθερία και το αντίκτυπο που έχουν πάνω σε άλλους ανθρώπους δεν φεύγουν αλλά καμιά φορά

μένουν. Μέσα σε ένα καθεστώς ανελευθερίας και στέρησης φαίνεται παράλογο να αφιερώσουμε μια γιορτή σε έναν Διευθυντή φυλακής. Σε μας δεν φαίνεται αντιφατικό και όλοι όσοι γνωρίζουν καταλαβαίνουν γιατί.

Η γιορτή μας έκλεισε με ένα τραγούδι που οι στίχοι του στην τρίτη στροφή λένε: "... στον βούρκου μέσα τα νερά, ποια γλώσσα μου μιλάνε, αυτοί που μου ζητάνε να χαμηλώσω τα φτερά..."

Ομάδα μαθητών

Θεατρικές παραστάσεις που οργανώθηκαν από την Διεύθυνση, την Κοινωνική Υπηρεσία του Καταστήματος και την Εισαγγελία Ανηλίκων

DNA

Μια παράσταση παίχτηκε στη μεγάλη αίθουσα εκδηλώσεων που αφορούσε τη βία και τον εκφοβισμό! Η παράσταση ήταν τόσο ζωντανή! Όλα αυτά που παιζόντουσαν ήταν τόσο οικία σε εμάς. Λες και κάποιος παρακολουθεί τη ζωή μας και αποφάσισε να παίξει και παράσταση γι' αυτήν!

Όταν είσαι μόνος σου και μάλιστα μακριά από την οικογένεια σου και τους δικούς σου ανθρώπους, είσαι σαν φτερό στον άνεμο. Παλεύεις ολομόναχος και καλείσαι ν' αντιμετωπίσεις δύσκολες καταστάσεις ειδικά εδώ στη φυλακή. Ο εγκλεισμός και η μονοτονία της καθημερινότητας, προκαλεί πολλά προβλήματα. Επηρεάζουν το νευρικό σου σύστημα και χάνει κανείς την υπομονή του πολύ πιο εύκολα. Πολλές φορές δημιουργούνται παρεξηγήσεις και τσακωμοί, χωρίς σοβαρό λόγο.

Η συσσωρευμένη ένταση, χωρίς να έχεις κάπου ουσιαστικά να εκτονωθείς, σε κάνει αγρίμι μέσα σε κλουβί, που μοναδική σου εκτόνωση είναι να ασχολείσαι με τους άλλους. Πειράγματα, εκφοβισμοί και βίαια γεγονότα μεταξύ μας, είτε για να λύσουμε χαζοδιαφορές είτε για να περάσει η ώρα. Αυτό δεν είναι σωστό γιατί συμπεριφερόμαστε σαν ζώα και χάνουμε την ανθρώπινη υπόστασή μας. Αυτό ακριβώς διδαχθήκαμε και από την παράσταση που τόσο μας άγγιξε. Ευτυχώς που υπάρχει και το σχολείο που μας δίνει την ευκαιρία να ξεφεύγουμε από αυτή τη ζούγκλα και να νιώσουμε για λίγο άνθρωποι.

N.K. ετών 19

Κατσαρίδα

Ένα Σάββατο μεσημέρι, διαφορετικό απ' όλα τ' άλλα! Στην αίθουσα εκδηλώσεων στο χώρο της βιβλιοθήκης, παίχτηκε μια θεατρική παράσταση αποκλειστικά για εμάς. Η παράσταση λέγονταν "Κατσαρίδα"!

Μπαίνοντας στην αίθουσα αντικρίσαμε τους ηθοποιούς, οι οποίοι έκαναν διάφορα με τα χέρια τους ψηλά, φωνάζοντας δυνατά. Από τη μια, μας έκαναν να γελάμε και από την άλλη η ανυπομονησία μας γι' αυτό που θα βλέπαμε μεγάλωνε. Επιτέλους ξεκινήσαμε... Είδαμε τη ζωή και τα όνειρα μιας κατσαρίδας, που θέλει να πάει στο φεγγάρι. Κι εκεί είναι που σκέφτηκα... Μια κατσαρίδα στο φεγγάρι; Μπορεί να πάει μια κατσαρίδα στο φεγγάρι; Μπορεί δεν μπορεί, σημασία έχει πως ονειρεύεται να πάει στο φεγγάρι και προσπαθεί!!! Δεν απαγορεύεται να κάνεις όνειρα... ούτε να προσπαθείς γι' αυτά. Αξίζει να δίνουμε μια δεύτερη ευκαιρία... ακόμα και σε μια κατσαρίδα!!!

N.K. ετών 19

Διαγωνισμός Μαθηματικής Εταιρείας

Όπως πέρυσι, έτσι και φέτος είχαμε στο σχολείο μας το διαγωνισμό της Μαθηματικής Εταιρείας. Και πάλι την καθημερινότητά μας διέκοψαν οι αριθμοί, οι εξισώσεις και τα άλλα μαθηματικά προβληματάκια.

Στην πρώτη φάση του διαγωνισμού «ΘΑΛΗΣ», που έγινε 19 Νοεμβρίου 2011, είχαμε σύνολο 12 μαθητών που ήταν ο μέγιστος αριθμός συμμετοχών μέχρι στιγμής. Όλοι αυτοί έδωσαν τον καλύτερο εαυτό τους. Αλλά παρ' ότι δεν πέρασαν στη δεύτερη φάση οι περισσότεροι, η προσπάθεια τους μετράει. Επίσης χαιρόμουν πάρα πολύ βλέποντάς τους να αγωνίζονται όχι μεταξύ τους, αλλά με τον εαυτό τους, και νομίζω ότι κάθε φορά που κάποιος πιέζει τον εαυτό του να φτάσει στο έστω και λίγο πιο ψηλότερο επίπεδο, αξίζει μεγάλο χειροκρότημα.

Αυτή τη φορά εγώ ήμουν τυχερός, επειδή παρ' ότι είχα λύσει μόνο δύο και μισό από τα τέσσερα προβλήματα, πέρασα στην επόμενη φάση, τον «ΕΥΚΛΕΙΔΗ». Το Σάββατο (21 Ιανουαρίου 2012) ξαναήρθα στο σχολείο να παλέψω με τους αριθμούς. Δυσκολεύτηκα αρκετά, αλλά μετά από 3 ώρες του αγώνα τελείωσε ο χρόνος και ότι έχω

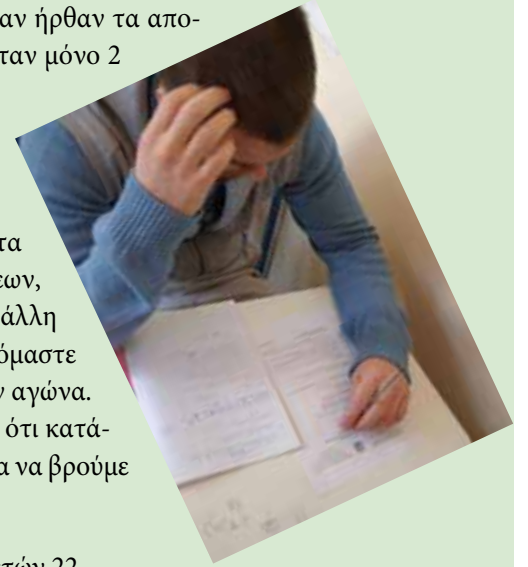
λύσει αυτό ήταν. Βρήκα 3 απαντήσεις. Όταν ήρθαν τα αποτελέσματα του διαγωνισμού, μάθαμε ότι ήταν μόνο 2 σωστές.

Δεν στενοχωρήθηκα καθόλου. Μόνο που πέρασα σε αυτή τη φάση, ένιωσα περήφανος για τον εαυτό μου.

Τελικά, όλοι ξανακοιτάξαμε όλα τα προβλήματα και μάθαμε τους τρόπους λύσεων, έτσι τώρα θα ετοιμαστούμε καλύτερα για άλλη χρονιά. Είναι σημαντικό να μην απογοητευόμαστε και να συνεχίζουμε την προσπάθεια και τον αγώνα.

Αυτό ισχύει σε όλη τη ζωή μας, σε ότι κατάσταση και να βρεθούμε ή όποια προβλήματα να βρούμε στο δρόμο μας.

N.K. ετών 22

Summer school 2012

Χαρούμενο & Δημιουργικό Καλοκαίρι 2012 Κοινωφελής Επιχείρηση Δήμου Ωρωπού.

Κάθε χρόνο το καλοκαίρι έρχεται και ο ερχομός του είναι ευχάριστος για όλους τους μαθητές. Διακοπές, ανεμελιά, ένα διάλειμα από την κούραση της σχολικής χρονιάς. Όμως, για μας τους μαθητές στο σχολείο της φυλακής, το τέλος του σχολείου είναι δυσάρεστο γιατί το σχολικό πρόγραμμα και η επαφή με τα μαθήματα και τους καθηγητές ακόμα και ο ρυθμός της μέρας μας δεν αντικαθίσταται με διακοπές και ανεμελιά. Οι μέρες δεν περνούν και δεν υπάρχει κάτι να κάνουμε στη θέση του.

Αυτό το καλοκαίρι όμως, ο δήμος Ωρωπού ανταποκρίθηκε στην πρόταση του Διευθυντή μας αλλά και της Διευθύντριας της φυλακής να γίνει και σε εμάς μια θερινή απασχόληση που γίνεται στο Δήμο για τα παιδιά Δημοτικού και Γυμνασίου, ένα summer school όπως λέγεται. Μάλιστα, ενώ οι γονείς των παιδιών έξω πληρώνουν μια μικρή συνδρομή για αυτά τα μαθήματα, ο δήμος οργάνωσε το πρόγραμμα για μας δωρεάν.

Με μεγάλη μας χαρά, για τρεις εβδομάδες μέσα στον Ιούλιο του 2012, ήρθαν τρεις καθηγητές και αρκετοί από εμάς μαζί με μαθητές από το δημοτικό σχολείο, είχαμε τη δυνατότητα να παρακολουθήσουμε μαθήματα φυσικής αγωγής, μουσικής και καλλιτεχνικών σε χώρο του σχολείου. Ήταν ένα μικρό σχολικό πρόγραμμα με ευχάριστα και δημιουργικά μαθήματα που γέμισε με πολύ ωραίο τρόπο το πρόγραμμα της μέρας μας. Εκτονωθήκαμε, δημιουργήσαμε, τραγουδήσαμε και επικοινωνήσαμε με ανθρώπους που προσπάθησαν να μας διδάξουν όμορφα πράγματα. Η αρχική επιφυλακτικότητα γρήγορα αντικαταστάθηκε με συνεργασία και καλό κλίμα.

Στη διάρκεια των μαθημάτων ζωγραφικής, ζωγραφίσαμε και την αφίσα που είχε φτιάξει ο δήμος για την προώθηση του summer school και μαζί με φωτογραφίες και ένα βίντεο από τα μαθήματα που έγιναν, παρουσιάστηκαν στην τελική εκδήλωση λήξης του προγράμματος στα μέσα του καλοκαιριού. Δεν ξέρω για τα παιδιά έξω αλλά για μας ήταν πολύ σπουδαίο αυτό το καλοκαιρινό σχολείο. Ελπίζουμε οι ευχαριστίες μας να φτάσουν μέχρι τον Ωρωπό αλλά και πιο μακριά. Ευχόμαστε όλοι να γίνει και του χρόνου με μεγαλύτερη διάρκεια.

Ομάδα μαθητών

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ...

Κάποτε, ένας Πάτερ είχε ένα όνειρο...

Καθώς διορθώνει την κατάσταση στη φυλακή ανηλίκων Αυλώνα. Με το δικό του τρόπο, προσπάθησε να μας βάλει στον ίδιο δρόμο.

Κάποιοι από εμάς δεν πρόλαβαν να τον γνωρίσουν. Ευλογημένος να είναι! Έκανε τους ανθρώπους στην εκκλησία να μη νιώθουν κρατούμενοι. Τους έκανε να κοιτούν μπροστά και να βλέπουν ένα αισιόδοξο μέλλον. Τους έκανε να πιστεύουν σε κάτι που έξω δεν ήταν πιο σημαντικό από το δρόμο που είχαν διαλέξει.

Είχε όνειρα για εμάς. Όνειρα που εμείς είχαμε χάσει. Είχε ελπίδα για εμάς, την ώρα που εμείς είχαμε ξεχάσει να ελπίζουμε. Έδινε φως στο σκοτάδι μας. Η ψυχική κούρασή μας του έδινε τη δύναμη να προσφέρει τη βοήθειά του σε όσους τη χρειαζόνταν, αλλά και σε αυτούς που δεν τη «χρειαζόνταν».

Κάποτε ένας Πάτερ είχε ένα όνειρο... Λεγόταν Μάρκος. Στο να πραγματοποιηθεί αυτό το όνειρο συμβάλλουν ενεργά οι κυρίες της

εκκλησίας που κάθε Τετάρτη και Σάββατο μας επισκέπτονται και έρχονται σε επαφή με κάθε κρατούμενο που νιώθει και πιστεύει ότι μπορεί να βοηθήσει τον εαυτό του παίρνοντας τη συμβουλή τους.

Ο Πατέρας Μάρκος άφησε το χάρισμά του σε αυτές και αυτές με το δικό τους τρόπο μάς προσφέρουν λίγες ώρες από το χρόνο τους, για να ξεφύγουμε από τη μιζέρια.

Μπορεί ο Πάτερ Μάρκος να μην είναι πλέον κοντά μας και τα ονόματα από αυτές τις κυρίες να παραμένουν άγνωστα από το φύλλο αυτής της εφημερίδας... Παρόλα αυτά η φλόγα που άναψαν για τη δύναμη για θέληση και για την αγάπη στη ζωή θα συνεχίσει να καίει στις καρδιές μας!

Από τα παιδιά του Αυλώνα,
ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΟΨΥΧΑ!

Βράβευση της εφημερίδας μας “ΠΡΟΣΠΑΘΩΝΤΑΣ... για το αύριο” στον 19ο Πανελλήνιο Διαγωνισμό Μαθητικών Εφημερίδων και Περιοδικών της εφημερίδας «Τα Νέα» - επίσκεψη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Το 10ο φύλλο της εφημερίδας μας «Προσπαθώντας για το Αύριο» βραβεύτηκε με την τιμητική διάκριση καλύτερης εμφάνισης εφημερίδας για το Γυμνάσιο!

Η εκδήλωση για την απονομή των βραβείων στις μαθητικές εφημερίδες πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 12 Μαΐου 2012 στο Ίδρυμα Μιχάλης Κακογιάννης. Εκεί άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών χειροκρότησαν όσους διακρίθηκαν στο διαγωνισμό. Τα Νέα online μάλιστα έγραψαν πως «βραβεύθηκαν οι δημοσιογράφοι του μέλλοντός μας!» Τα μέλη της κριτικής επιτροπής ήταν οι: Μηνάς Βιντιάδης και Μανώλης Πιμπλής (δημοσιογράφοι των «Νέων»), ο Κώστας Μητρόπουλος (σκιτσογράφος) και η Κατερίνα Μαρούσιτς (γραφίστρια). Γι' αυτό το λόγο η χαρά μας ήταν διπλή: όχι μόνο καταφέραμε και φτιάξαμε μια εφημερίδα γεμάτη με τις σκέψεις μας, τους προβληματισμούς μας και τα θέματα που μας απασχολούν, αλλά είμαστε και περήφανοι που επαγγελματίες αναγνώρισαν τον κόπο μας και μας βράβευσαν γι' αυτόν.

Ο Διευθυντής του σχολείου μας, παραλαμ-

βάνοντας το βραβείο μας από τον κ. Γ. Νταλάρα, είπε ότι «παραλαμβάνω ένα βραβείο χωρίς να έχω μαζί τους μαθητές μου, οι οποίοι αγωνίζονται και φωνάζουν ότι υπάρχουν και διεκδικούν ένα καλύτερο μέλλον».

Λίγους μήνες μετά, ο κ. Δαμιανός μάς ανακοίνωσε με υπερηφάνεια ότι επισκέφθηκε το

Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στις Βρυξέλλες μετά από πρόσκληση του ευρωβουλευτή Γ. Κουμουτσάκου, με αφορμή τη βράβευση της εφημερίδας μας. Όπως μας ενημέρωσε ο Διευθυντής μας, πενήντα εκπαιδευτικοί και μαθητές από διάφορα σχολεία της Ελλάδας συγκεντρώθηκαν στην έδρα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου όπου, σε μία συμβολική πράξη κατά του εκφοβισμού και της βίας στο σχολείο, υπέγραψαν τη Γραπτή Δήλωση 28 για την καθιέρωση Ευρωπαϊκής Ημέρας κατά της ενδοσχολικής βίας και του εκφοβισμού.

Η προσπάθεια καθιέρωσης μίας τέτοιας μέρας είναι πολύ σημαντική για εμάς τους μαθητές ενός σχολείου φυλακών, καθώς δυστυχώς η βία αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητάς μας στη φυλακή. Είναι κάτι που προσπαθούμε σκληρά να μην μεταφέρουμε στο περιβάλλον του σχολείου μας.

Ευχή όλων των μαθητών που δουλέψαμε για την εφημερίδα μας είναι να καταφέρουμε να τη βελτιώσουμε ακόμη περισσότερο και – γιατί όχι – να κερδίσουμε και άλλα βραβεία και διακρίσεις.

Ομάδα μαθητών

Απο την τελετή βράβευσης στο ίδρυμα Μιχ. Κακογιάννη

Η απονομή απο τον κ. Νταλάρα

Απο την επίσκεψη στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Συμμετοχή του σχολείου μας σε Ευρωπαϊκό πρόγραμμα Grundtvig - Life Long Learning

Προώθηση των ΤΠΕ και των πολυμέσων στην εκπαίδευση των φυλακών σε όλη την Ευρώπη

Το σχολείο μας συμμετέχει σε ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα με το όνομα PriMedia. Το πρόγραμμα αυτό που θα χρηματοδοτηθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση, έχει σαν σκοπό την προώθηση των Τεχνολογιών Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) και των πολυμέσων (multimedia) στην εκπαίδευση στις φυλακές σε όλη την Ευρώπη, μέσα από τη δημιουργία ενός δικτύου ανάμεσα σε οργανισμούς που εμπλέκονται στην εκπαίδευση στις φυλακές από πολλές Ευρωπαϊκές χώρες.

Η διάρκεια του προγράμματος θα είναι τρία χρόνια και ο σχεδιασμός του έχει ξεκινήσει από τις αρχές του 2012. Είναι ένα πρόγραμμα που μέσα από αυτό θα προσπα-

θήσουμε να βελτιώσουμε τη χρήση των ΤΠΕ σε επίπεδο εκπαιδευτικής προσέγγισης και ορθών πρακτικών. Η πρώτη συνάντηση του προγράμματος θα γίνει στην Αγγλία το Δεκέμβριο του 2012.

Αναλυτικότερα οι σκοποί του προγράμματος είναι:

Το πρόγραμμα θα δημιουργήσει ένα εν εξελίξει ευρωπαϊκό δίκτυο για την προώθηση των ΤΠΕ και των πολυμέσων στην εκμάθηση στις φυλακές. Θα ενθαρρύνει τη χρήση των ΤΠΕ και των νέων τεχνολογιών ως μέρος της παράδοσης των βασικών ικανοτήτων μάθησης και θα ενθαρρύνει τη δημιουργική χρήση των ταινιών και των πολυμέσων σε αυτήν. Θα συμβάλλει στην προώθηση της χρήσης των νέων τεχνολογιών στην εκπαίδευση ενηλίκων σε Σωφρονιστικά Καταστήματα όπου δεν έχουν χρησιμοποιηθεί προηγουμένως, κυρίως στην Ανατολική Ευρώπη.

Προαιρετικά Προγράμματα 2012-2013

Για ακόμη μια σχολική χρονιά το σχολείο μας οργάνωσε πολιτιστικά προγράμματα και προγράμματα Αγωγής Υγείας. Συγκεκριμένα με την βοήθεια των καθηγητών μας είχαμε την ευκαιρία να ασχοληθούμε με 9 Πολιτιστικά και 3 Αγωγής Υγείας.

Μέσα από τις δραστηριότητες των προγραμμάτων έχουμε την δυνατότητα να εκφράσουμε τα καλλιτεχνικά μας ενδιαφέροντα, να αφήσουμε τη φαντασία μας ελεύθερη, να εκφράσουμε μέσα από τις καλλιτεχνικές μας δημιουργίες τα συναισθήματα μας, τις σκέψεις μας, τους φόβους μας και τα όνειρά μας.

1. Μουσική πολιτισμική Διαφάνεια.
2. Το ταξίδι του Οδυσσέα.
3. Ανθρώπινα Δικαιώματα Ξενοφοβία - Ρατσισμός.
4. Συγγράφω με την Βοήθεια Συγγραφέων.
5. Ο Πολιτισμός του τόπου και ο τόπος του πολιτισμού μέσα από το χορό.
6. Ζωγραφίζοντας ένα τραγούδι.
7. Γεύσεις από όλο τον κόσμο.
8. Δεν καπνίζω ... Γυμνάζομαι!
9. Σχολική Εφημερίδα «Προσπαθώντας για το αύριο: Φύλλο 11 - 12».
10. Η Εξέλιξη της Χαρακτηκίας στο χρόνο.
11. Αλγόριθμος Πρώτων Βοηθειών.
12. Στις Ρίζες της Πανάρχαιας Τέχνης του Πηλού.

Το θέατρο στο Ε.Κ.Κ.Ν. Αυλώνα - «Επιστροφή»

Το όνομά μου είναι Μάριους και είμαι 21 χρονών. Βρίσκομαι στο Ε.Κ.Κ.Ν. Αυλώνα περίπου δύο χρόνια.

Παρακολουθώ το σχολείο καθημερινά και είμαι μαθητής της Α' Λυκείου. Μου αρέσει πολύ η παρακολούθηση των μαθημάτων και μέσα από αυτά έχω αρχίσει να βλέπω μια νέα ζωή που ποτέ δεν είχα φανταστεί.

Παράλληλα μου δόθηκε η ευκαιρία να παρακολουθήσω μαθήματα θεάτρου, που γίνονται στο κατάστημα με την εθελοντική προσφορά του κ. Στάθη Γράψα. Από τη στιγμή που μπήκα στη θεατρική ομάδα άλλαξε η ζωή μου και η διάθεσή μου. Αισθάνομαι πολύ όμορφα και περιμένω με ανυπομονησία το κάθε μάθημα. Έχω πάρει μέρος σε όλες

τις παραστάσεις που έγιναν στο σχολείο μου με μεγάλη επιτυχία.

Σε λίγες μέρες, μάλιστα, θα επισκεφτούμε και τις γυναικείες φυλακές στον Ελαιώνα όπου θα δώσουμε παράσταση με το έργο «ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ», το οποίο περιγράφει τις εμπειρίες των κρατουμένων. Αυτό για μένα θα είναι μια μεγάλη αλλαγή, αφού έστω και για λίγο, θα αλλάξω περιβάλλον και θα ξεφύγω από τη φυλακή.

Είμαι τόσο ευχαριστημένος από τη συμμετοχή μου στο θέατρο, που θα ήθελα να το συνεχίσω σε όλη μου τη ζωή, ακόμα και όταν βγω από τη φυλακή. Ελπίζω μόνο

να μου δοθούν οι κατάλληλες ευκαιρίες.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω ιδιαίτερα το διευθυντή του Λυκείου, κ. Πέτρο Δαμιανό για τη βοήθεια που μου προσφέρει και τη συμπαράστασή του σε κάθε δυσκολία που αντιμετωπίζω, καθώς και το διευθυντή του Δημοτικού Σχολείου κ. Νίκο Αρμένη.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ πρέπει να πω και στον κ. Στάθη Γράψα, γιατί μου άνοιξε νέους δρόμους για μια καλύτερη ζωή μέσα από το θέατρο.

N.K. ετών 21

Πολιτιστικό πρόγραμμα Claymation - παραγωγή video «το δένδρο που έδινε»

Στην αρχή, όταν μας πρότεινε η καθηγήτρια μας να φτιάξουμε ένα βίντεο με σκηνικά και χαρακτήρες από πλαστελίνη, μας φάνηκε δύσκολο. Όταν δε μας πρότεινε ως σενάριο το παραμύθι «Το δένδρο που έδινε» μας φάνηκε πολύ δύσκολο. Αναρωτιόμασταν πώς θα φτιάξουμε το δέντρο, τους ανθρώπους, πού θα βρούμε τα μηχανήματα που χρειαζόμασταν, πόσες ώρες θα χρειαζόμασταν και ποιο θα ήταν το τελικό αποτέλεσμα.

Αρχικά ξεκινήσαμε να φτιάχνουμε τα σκηνικά. Το δέντρο χρειάστηκε πολλές μέρες, γιατί κάθε φύλλο και κάθε μήλο τα φτιάξαμε από πλαστελίνη ένα-ένα και μετά τα ενσωματώσαμε πάλι ένα-ένα στο δέντρο. Μετά φτιάξαμε τους ανθρώπους. Στην ιστορία παρουσιάζεται ένα αγόρι, το οποίο γίνεται έφηβος, νέος, μεσήλικας και παππούς. Από κάθε ηλικία φτιάξαμε τρία ομοιώματα γιατί στην πορεία του βίντεο θα έπρεπε να αντικαθιστούμε τον κάθε ήρωα ανάλογα με την φθορά που θα είχε. Όταν τελειώσαμε το σκηνικό συνειδητοποιήσαμε πόσο όμορφο ήταν. Δεν μπορούσαμε να φανταστούμε ότι θα κατασκευάζαμε τόσο ωραία πράγματα.

Οι πρώτες προσπάθειες φωτογράφισης έγιναν με web camera. Στην αρχή απογοητευτήκαμε γιατί ο κόπος που κάναμε για τα σκηνικά δε φαινόταν λόγω της μικρής ανάλυσης της κάμερας. Ψάχναμε λύσεις και τελικά μια μέρα βρεθήκαμε να στήνουμε επαγγελματικά μηχανήματα.

Χρησιμοποιήσαμε μια τάξη και δημιουργήσαμε το στούντιο μας. Κλείσαμε τα

παράθυρα με χαρτόνια, για να μην μπαίνει το φως του ήλιου και μας αλλάζει η φωτεινότητα των φωτογραφιών κατά τη διάρκεια της ημέρας. Έπειτα στήσαμε τον υπολογιστή, τη φωτογραφική μηχανή, το τρίποδο και δυο μεγάλους προβολείς.

Μόλις τα πράγματα μπήκαν στη θέση τους αρχίσαμε αμέσως να δουλεύουμε. Επί τρεις εβδομάδες ξυπνούσαμε νωρίτερα, μπαίναμε στο «στούντιό» μας πρωί-πρωί και μέναμε πολλές ώρες, ακόμα και μετά το σχόλασμα, μέχρι να κλείσει το σχολείο. Αυτό συνέβαινε γιατί χρειαζόμασταν πολλές φωτογραφίες. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς μας για κάθε δευτερόλεπτο κινούμενης εικόνας θα χρησιμοποιούσαμε τέσσερις φωτογραφίες. Στο τέλος, μετρήσαμε ότι τραβήξαμε 4.650 φωτογραφίες.

Ο χρόνος πέρασε πολύ δημιουργικά. Νομίζουμε ότι άξιζε τον κόπο να ασχοληθούμε με το βίντεο. Ήταν κάτι που δεν είχαμε ποτέ μας ξανακούσει ότι υπάρχει, πόσο μάλλον να είμαστε εμείς οι ίδιοι οι κατασκευαστές του. Ασχοληθήκαμε τόσο επίμονα γιατί μας κίνησε το ενδιαφέρον η ιδέα και η όλη διαδικασία και είμαστε πολύ υπερήφανοι για το έργο μας. Με το καλό θα φτιάξουμε και άλλα βίντεο, που θα είναι πιο δύσκολα. Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε το διευθυντή του σχολείου τον κύριο Πέτρο που μας επέτρεψε να φτιάξουμε το βίντεο και τον κύριο Γιάννη και την κυρία Βίκυ που μας βοήθησαν.

N.K. ετών 18 & 19

Με τους μεταπτυχιακούς φοιτητές Εκκληματολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου

Το φετινό ραντεβού μας με την κ. Χριστίνα Ζαραφωνίτου, Δ/ντρια του προγράμματος Μεταπτυχιακών Σπουδών «Η σύγχρονη Εγκληματικότητα και η αντιμετώπισή της», του τμήματος Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου και τους μεταπτυχιακούς φοιτητές της, ήταν διαφορετικό. Φέτος διήρκεσε δυο μέρες. Την πρώτη μέρα πραγματοποιήθηκε συνδιδασκαλία με μας τους μαθητές του Λυκείου και με τους μεταπτυχιακούς φοιτητές, με θέμα τα ναρκωτικά. Οι ενημερωτικές παρουσιάσεις και το ενημερωτικό υλικό, που παρουσιάστηκε, ήταν πραγματικά πλήρες και σφαιρικό.

Τη δεύτερη μέρα μιλήσαμε για την τέχνη στη φυλακή και ζωγραφίσαμε στο προαύλιο. Παρουσιάσαμε ένα βίντεο δικής μας δημιουργίας με μια εικονογραφημένη ιστορία πλαστελίνης. Από την άλλη πλευρά οι φοιτητές μάς πα-

ρουσίασαν μια ανασκόπηση για την τέχνη στη φυλακή.

Μετά από τις παρουσιάσεις, το καλύτερο ακολούθησε στο προαύλιο του σχολείου. Όταν το χαρτί του μέτρου κύλησε στο προαύλιο, μαθητές και φοιτητές πήραμε πινέλα, ανακατέψαμε χρώματα

και πήραμε θέσεις για να ζωγραφίσουμε μαζί!!! Όλοι σκυμμένοι πάνω στο χαρτί, εργαστήκαμε για να δημιουργήσουμε κάτι κοινό! Ήταν μια πανέμορφη μέρα που πραγματικά τη χαρήκαμε και θα μείνει χαραγμένη στη μνήμη μας.

N.K. ετών 20

Σε συνεργασία με τα μουσεία, Σύγχρονης Τέχνης, Βυζαντινό και Χριστιανικό, Αρχαιολογικό

Για εμάς τους εγκλειστούς μαθητές η μουσειακή εμπειρία φαινόταν απαγορευτική, όμως αντί να πάμε οι μαθητές στο Μουσείο, στην προκειμένη περίπτωση ήρθε το Μουσείο στους μαθητές, δημιουργώντας μια γέφυρα επικοινωνίας της φυλακής με την κοινωνία και ανοίγοντας το παράθυρο στον πολιτισμό. Τα μουσεία που μας επισκέφτηκαν είναι το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο, το Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο και το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης.

Αρχικά, μας επισκέφτηκε το Εθνικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Οι υπεύθυνες των εκπαιδευτικών προγραμμάτων έδειξαν έργα τέχνης συμβολικά της ελευθερίας, αφού είχε προηγηθεί

προετοιμασία όλων των μαθητών στα φιλολογικά μαθήματα και εξοικείωση με τις έννοιες της μετανάστευσης, της προσφυγιάς, της ξενιτιάς και συζήτηση για προσωπικές σχετικές εμπειρίες. Με έμπνευση από την έκθεσή του που αφορούσε στα Σύννορα και στη Μετανάστευση, δημιουργήσαμε δύο έργα τέχνης αποτυπώνοντας τις σκέψεις μας για την ελευθερία από τον εγκλεισμό και την πνευματική καταπίεση. Το αποτέλεσμα της συνεργασίας θα εκτεθεί από τις 18 μέχρι τις 30 Ιουνίου στις εγκαταστάσεις του Εθνικού Μουσείου Σύγχρονης Τέχνης.

N.K. ετών 18

Σε ό,τι αφορά στο Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο, αρχικά αναζητήσαμε στην ιστοσελίδα του μουσείου εικόνες από την καθημερινή ζωή, τα έργα και τα σύμβολα της βυζαντινής εποχής και στη συνέχεια μας επισκέφτηκαν οι υπεύθυνοι του ΒΧΜ και μας έδειξαν αντίστοιχα αντίγραφα. Αυτό που μας εντυπωσίασε περισσότερο ήταν ο Κώδικας και αποφασίσαμε να γράψουμε τις εντυπώσεις μας με τον ίδιο τρόπο, δημιουργώντας ένα χειρόγραφο με πύλες και πρωτογράμματα. Τα κείμενα που φτιάξαμε τα δώσαμε στο μουσείο, το οποίο μας υποσχέθηκε να τα επιστρέψει

δεμένα σε βιβλίο Βυζαντινής εποχής. Το αναμένουμε με αγωνία.

N.K. ετών 18

Τελευταία, χρονικά, συνεργασία ήταν αυτή με το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο. Αυτό που τράβηξε το ενδιαφέρον μας περισσότερο ήταν ένα μικρό άγαλμα, «το προσφυγάκι», που απεικονίζει ένα μικρό παιδί που κρατά το αγαπημένο του παιχνίδι και ήρθε στην Αθήνα από πρόσφυγες της Μικράς

Ασίας το 1922. Με αφορμή αυτό το αγαλματίδιο ξεκίνησε μια συζήτηση για τα παιδικά παιχνίδια. Οι περισσότεροι από τους συμμαθητές μας που κατάγονται από την Αλγερία, την Αίγυπτο, το Μαρόκο κτλ. καθώς και όσοι κατάγονται από τα Βαλκάνια διαπίστωσαν ότι πριν από την εποχή των ηλεκτρονικών υπολογιστών και των τεχνολογικών εξαρτημάτων, είχαν παρόμοιο τρόπο διασκέδασης, αναγνώρισαν κάποια από τα παιχνίδια και τα αθλήματα που μας έδειξαν, παιχνίδια που παίζονταν από παιδιά εκατοντάδες χρόνια πριν. Αντιλαμβανόμαστε ότι ολόκληρη η περιοχή της Μεσογείου μοιραζόταν τα ίδια παιχνίδια, γεγονός που αποδεικνύει ότι, παρά τις τόσες διαφορές μας, έχουμε και πολλά κοινά στοιχεία.

N.K. ετών 19

Επίσκεψη του Προέδρου της Δημοκρατίας Κάρολου Παπούλια

Η επίσκεψη του Προέδρου της Δημοκρατίας Κάρολου Παπούλια στο σχολείο μας, που πραγματοποιήθηκε στις 16-04-2013, αποτέλεσε μια σημαντική εμπειρία τόσο για τους μαθητές, όσο και για τους καθηγητές. Ο Πρόεδρος συνοδευόταν από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων κ. Α. Ρουπακιώτη, τον Υφυπουργό κ. Κ. Καραγκούνη, καθώς και από τους Γενικούς Γραμματείς του Υπουργείου και Εισαγγεείς.

Ο κ. Παπούλιας, αφού ξεναγήθηκε στο Δημοτικό, επισκεύθηκε στη συνέχεια το Γυμνάσιο-Λύκειο του ΕΚΚΝΑ, ενημερώθηκε από το Διευθυντή του σχολείου κ. Π. Δαμιανό για τα προγράμματα που πραγματοποιούνται στο χώρο καθώς και για τις δραστηριότητες και τα ενδιαφέροντα των μαθητών. Έδειξε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για

τον κάθε μαθητή ξεχωριστά και συνομίλησε με μαθητή της Γ' Λυκείου, που έχει διακριθεί σε διαγωνισμό της Μαθηματικής Εταιρείας, ο οποίος του έκανε δώρο έναν δικό του πίνακα ζωγραφικής. Παρακολούθησε, επίσης, τη δραστηριότητα ομάδας μαθητών, οι οποίοι δημιούργησαν ταινία «animation» από πλαστελίνη με τον τίτλο: «Το δέντρο που έδινε». Ενδιαφέρθηκε, τέλος, για τη δραστηριότητα μιας ακόμα ομάδας του σχολείου, η οποία σε συνεργασία με το Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης, δημιούργησε έναν πίνακα που θα εκτεθεί στο Μουσείο προς τιμήν αυτής της συνεργασίας.

Όπως μας ενημέρωσε ο Διευθυντής μας, μετά την επίσκεψη, ο Πρόεδρος, υποσχέθηκε να προσφέρει την υποστήριξή του στο σχολείο μας, προκειμένου να μην υπάρξει ξανά καθυστέρηση στην πρόσληψη των καθηγητών μας.

Αφού τελείωσε η ξενάγηση, ο Πρόεδρος θέλησε να μιλήσει σε όλους τους μαθητές στην αίθουσα Πολλαπλών Χρήσεων του σχολείου. Στη συζήτηση που ακολούθησε, αναφέρθηκε στα δικά του παιδικά και εφηβικά χρόνια, στο ακριτικό σχολείο της περιοχής των Ιωαννίνων όπου έμαθε τα πρώτα του γράμματα, στους δασκάλους του και στην προσφορά τους στην πνευματική του καλλιέργεια. Τόνισε, επίσης,

την αξία της προσωπικής προσπάθειας στην επίπονη διαδικασία της μάθησης και τη θέληση που πρέπει να έχει ο κάθε μαθητής, προκειμένου να προοδεύσει. Αναφέρθηκε, τέλος, στη στήριξη που έλαβε από την οικογένειά του αλλά και στη θέληση που πρέπει να έχει ο άνθρωπος προκειμένου να εξελιχθεί και να γίνει χρήσιμος πολίτης.

Οι μαθητές αισθάνθηκαν την οικειότητα και το ενδιαφέρον του Προέδρου και μοιράστηκαν μαζί του σκέψεις και προ-

βληματισμούς για τη ζωή τους εντός του καταστήματος. Υπήρξε μια αμοιβαία διάθεση επικοινωνίας και ο Πρόεδρος τους διαβεβαίωσε πως θα είναι δίπλα τους και θα έχουν τη συνδρομή του, όπου αυτό είναι δυνατόν.

Η συνάντηση τελείωσε με την υπόσχεση μιας νέας επίσκεψης και έθεσε τις βάσεις για μια πιο ουσιαστική και εποικοδομητική επικοινωνία στο μέλλον.

Ομάδα μαθητών

Επισκέψεις Σχολείων

Κατά τη διάρκεια της φετινής σχολικής χρονιάς διάφορα σχολεία ήρθαν στο δικό μας για να γνωριστούμε και να μιλήσουμε. Πιο συγκεκριμένα μας επισκέφτηκαν στις 29 Ιανουαρίου το Λεόντειο Λύκειο Πατησίων, στις 05 Φεβρουαρίου το 3ο Γενικό Λύκειο Περιστερίου, στις 12 Φεβρουαρίου το 2ο Γενικό Λύκειο Γλυκών Νερών, στις 26 Φεβρουαρίου το ιδιωτικό Γενικό Λύκειο «Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ», στις 12 Μαρτίου το 1ο Γενικό Λύκειο Χαλκίδας και στις 2 Απριλίου το 3ο Γενικό Λύκειο Κορωπίου.

Κατά τη διάρκεια αυτών των συνα-

ντήσεων είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε με τους μαθητές και τους καθηγητές των σχολείων και να νιώσουμε στιγμές ανάλαφρες, μακριά από την καθημερινότητα της φυλακής. Οι πολυπληθείς ερωτήσεις και από αυτούς, αλλά και από εμάς, φανέρωναν το μεγάλο ενδιαφέρον όλων μας για να γνωριστούμε και να προβληματιστούμε πάνω σε θέματα κοινά. Η πιο δυνατή και δύσκολη στιγμή ήταν η ώρα του αποχωρισμού, η στιγμή που έπρεπε να γυρίσουμε στα κελιά μας, γιατί αυτή είναι η ζωή και οι κανόνες της φυλακής.

Α.Κ. ετών 18

Μπουζούκι με το Θαν. Πολυκανδριώτη

Από την προηγούμενη σχολική χρονιά ο μουσικοσυνθέτης Θανάσης Πολυκανδριώτης μας είχε πει: «θα έρθω να σας κάνω μαθήματα αλλά θα μου υποσχεθείτε ότι θα μελετάτε». Πέρασε καιρός αλλά δεν το ξεχάσαμε, ούτε εμείς, ούτε αυτός. Από το Φεβρουάριο του 2013 λοιπόν, και αφού δηλώσαμε ποιοι θέλαμε να κάνουμε μαθήματα, βρέθηκαν τρία μπουζούκια δωρεά της κας Μαλακάτα Μαρίας και ο κ. Πολυκανδριώτης ήρθε. Και μάλιστα όχι μόνος του, αλλά μαζί με συνεργάτες του, τον κ. Ψωμόπουλο Αλέξανδρο, τον κ. Κωνσταντόπουλο Γεώργιο, τον κ. Πισκοπάνη Δημήτριο και τον κ. Τριανταφυλλόπουλο Βασίλειο, μέλη του Με-

σογειακού Κέντρου Έρευνας και Πολιτισμού «Οι Επόμενοι». Η διδασκαλία ξεκίνησε και οι ήχοι των μπουζουκιών γέμισαν το σχολείο. Με την βοήθεια του μουσικού μας κ. Ζάρρα, μελετάμε και σιγά - σιγά προχωράμε. Στην τελετή λήξης του σχολείου μας θα παίξουμε και θα μας χειροκροτήσουν όλοι.

Α.Κ. ετών 17

2ο Τουρνουά Σκακιού

Η συμμετοχή και το ενδιαφέρον μας για το σκάκι, είναι και φέτος μεγάλη. Έτσι, μετά τη σημαντική επιτυχία του περσινού 1ου τουρνουά, διοργανώθηκε με μεγάλη επιτυχία στις 28 Δεκεμβρίου 2012, στην αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων του ΕΚΚΝ Αυλώνα, το 2ο Σκακιστικό Τουρνουά με συνδιοργανωτές την Σκακιστική Ακαδημία Χαλκίδας και το Δημοτικό Σχολείο του Ειδικού Καταστήματος Κράτησης Νέων Αυλώνα. Την

πρώτη θέση κατέκτησε αήττητος ο Rokas, τη δεύτερη θέση κατέλαβε ο Emiliano ενώ την τρίτη θέση πήρε ο Anest.

Α.Κ. ετών 18

Χριστουγεννιάτικη εορτή 2012

Στις 18 Δεκεμβρίου 2012 πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη χριστουγεννιάτικη γιορτή του σχολείου μας σε συνεργασία με το Δημοτικό σχολείο με το οποίο συστεγαζόμαστε.

Πλήθος προσκεκλημένων μας τίμησαν με την παρουσία τους, όπως ο συγγραφέας κ. Σκηινιώτης, ο αντιδήμαρχος Ωρωπού κ. Παπαγιάννης, ο πατέρας Αθανάσιος Χρυσούλας, εκπρόσωποι του πολιτιστικού συλλόγου Αμαρουσίου, φίλοι του σχολείου, η διευθύντρια του καταστήματος κ. Μαρίνα Μπούκη και εκπρόσωποι των σωφρονιστικών υπαλλήλων του καταστήματος, σύσσωμη η κοινωνική υπηρεσία και οι ψυχολόγοι του καταστήματος.

Θερόμο χαιρετισμό απηύθυναν ο διευθυντής του σχολείου μας κ. Δαμιανός καθώς και ο διευθυντής του δημοτικού κ. Αρμένης. Μέσα σε κλίμα ευφορίας και κατάνυξης μια ομάδα μαθητών απήγγειλε ποιήματα. Μια άλλη ομάδα χόρεψε παραδοσιακούς χορούς με τέτοιο ενθουσιασμό, ώστε όλοι μας παρασυρθήκαμε στο ρυθμό και τραγουδήσαμε από κοινού με τη χορωδία του σχολείου.

Ήταν μια ευχάριστη νότα μέσα στις δύσκολες συνθήκες που ζούμε.

N.K. ετών 19

Εορτή του Πολυτεχνείου 2012

Όταν μας ζητήθηκε από το σχολείο να οργανώσουμε τη γιορτή του Πολυτεχνείου, χωρίς δεύτερη σκέψη δεχθήκαμε με ιδιαίτερη χαρά. Με τη βοήθεια του καθηγητή μας βρήκαμε πληροφορίες για τα γεγονότα του Πολυτεχνείου και δημιουργήσαμε ένα μικρό χρονικό που συνοδεύεται από power point.

Φτιάξαμε μια μικρή χορωδία και τραγουδήσαμε με μεγάλη υπηρηφάνεια τον αγώνα των πολιτών της Ελλάδας για ελευθερία, όπως άλλωστε συμβαίνει και σε όλες τις χώρες. Χορέψαμε τους χορούς

που είχαμε μάθει με τη καθηγήτριά μας της γυμναστικής. Αισθανθήκαμε όλοι υπέροχα με την επιτυχία της γιορτής, τη συγκίνηση και την ικανοποίηση που διακρίναμε στα μάτια των συμμαθητών μας.

N. K. ετών 20

Εορτή 28ης Οκτωβρίου 2012

Κάθε χρόνο μια-δύο μέρες πριν την 28η Οκτωβρίου τιμάται στο σχολείο μας η επέτειος του μεγάλου «ΟΧΙ», που έπεται της εορτής της Σημιαίας.

Ο εορτασμός ξεκίνησε με τη βράβευση των μαθητών που πρώτευσαν και αρίστευσαν την προηγούμενη σχολική χρονιά 2011-2012. Τα βραβεία και τα αριστεία απένειμε ο Διευθυντής του σχολείου κ. Δαμιανός.

Συνεχίστηκε με την επίδοση της σημιαίας στον καλύτερο μαθητή της Γ' τάξης του Λυκείου και τον ορισμό των παραστατών.

Κατόπιν, μαθητές του Γυμνασίου και Λυκείου μας, προετοίμασαν και παρουσί-

ασαν μια σειρά από μουσικά και χορευτικά δρώμενα για να τιμήσουν τη μνήμη των αγωνιστών του 1940. Ακόμη, απαγγέλθηκαν ποιήματα και μια ομάδα μαθητών εκφώνησε το πανηγυρικό της ημέρας.

A. K. ετών 18

Τελετή αγιασμού 2012

Με μεγάλη ανυπομονησία περιμέναμε την ημέρα του αγιασμού στο σχολείο μας στις 11 Σεπτεμβρίου. Μαζευτήκαμε από νωρίς στην αυλή του, Δημοτικό, Γυμνάσιο και Λύκειο. Συνομιλήσαμε με τους συμμαθητές και τους καθηγητές μας. Μαζί μας ήταν ο κ. Σπύρος Πατσογιάννης εκπροσωπώντας το ΕΚΚΝΑ, και ο συγγραφέας Κώστας Σκηινιώτης. Θα ξεκινούσε μια νέα σχολική χρονιά γεμάτη γνώσεις, δημιουργία μέσω των πολιτιστικών προγραμμάτων, όνειρα και ελπίδα για μια καινούρια ζωή.

Αυτή δεν τη γνωρίζουμε και διψάμε να τη μάθουμε, για να την έχουμε σαν οδηγό για τη ζωή που μας περιμένει έξω απ' αυτόν εδώ το χώρο.

N.K. ετών 19

Εορτή 25ης Μαρτίου 2013

Η καθιερωμένη εθνική γιορτή της 25ης Μαρτίου πραγματοποιήθηκε και φέτος στο σχολείο μας με την εθελοντική συμμετοχή πολλών μαθητών. Μαζί μας ήταν και φίλοι από την ομάδα «αντιρήσεις», γονείς κάποιων από εμάς που συμμετείχαμε στην γιορτή και η κ. Λέκκα Βενετία, εκαπιδευτικός που προσφέρει εθελοντικά στο σχολείο μας. Μιλήσαμε για τα ιδανικά, τις αξίες και την ελευθερία, που αποτελούν κοινό τόπο συνάντησης όλων των εθνών και των κρατών. Απαγγείλαμε μερικά ποιή-

ματα, τραγούδησε η χορωδία του σχολείου και χορέψαμε όλοι μαζί. Μπορούμε ακόμα να ελπίζουμε και να ονειρευόμαστε.

A. K. ετών 18

Εορτή των Απόκρεω 2013

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε και φέτος την Παρασκευή 15 Μαρτίου, η αποκριάτικη γιορτή στην αυλή του σχολείου μας. Σ' αυτήν παραβρέθηκαν οι μαθητές του Δημοτικού και του Γυμνασίου - Λυκείου και όλοι μας γεμάτοι ενθουσιασμό και χαρά απολαύσαμε τη μουσική και το χορό. Φέτος ξεφαντώσαμε στους ρυθμούς της Αποκριάς, σε μια πρωτοφανή διαπολιτισμική συνένωση. Ο «κύκλος» άνοιξε για όλα τα κράτη και τις κουλτούρες. Συγκεκριμένα, υπό τους ρυθμούς της μουσικής των c.d. που φέραμε παιδιά όλων των εθνικοτήτων, με τραγούδια από την πατρίδα μας, χορέψαμε όλοι μαζί παραδοσιακά Ελληνικά, Αλβανικά, Αραβικά, Παλαιστινιακά και Hip Hop. Πρώτη φορά βρεθήκαμε τόσο κοντά και αισθανθήκαμε ότι είμαστε μια αδιάσπαστη ομάδα με κοινούς στόχους και όνειρα. Ευχαριστούμε την σχολική επιτροπή Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και τους εθελοντές του Δήμου Πεύκης, για την ευγενική προσφορά τους σε τρόφιμα, αναψυκτικά και αποκριάτικα είδη.

Ομάδα μαθητών

ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΕ ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ

Ακούμε συχνά για σπουδαίους ανθρώπους στην κοινωνία που μπορούν και βοηθούν εκεί που υπάρχει ανάγκη. Κάθε σχολείο αποτελείται από τους μαθητές, τους καθηγητές, αλλά και το κτήριο και τον εξοπλισμό του. Όλα αυτά δημιουργούν τις συνθήκες για να λειτουργήσει με σωστό τρόπο. Πολλές καλές προσπάθειες και προθέσεις ανθρώπων καταδικάζονται από τις συνθήκες και αντίστροφα, κτήρια και εξοπλισμοί μένουν ανεκμετάλλευτοι, όταν δεν υπάρχει η προσπάθεια για κάτι καλύτερο.

Το Ίδρυμα Σταύρου Νιάρχου επικοινωνήσε με μας στις αρχές της περασμένης σχολικής χρονιάς θέλοντας να βοηθήσει το σχολείο μας κάνοντας μια δωρεά για την προμήθεια υλικοτεχνικού εξοπλισμού. Μας ρώτησαν: «τι χρειάζεστε;». Οι καθηγητές μας, ο Διευθυντής και ο Υποδιευθυντής ανταποκρινόμενοι σε αυτήν την προσφορά, ξεκίνησαν μια διαδικασία να ζητήσουν τον εξοπλισμό που πραγματικά θα μπορούσε να μας βοηθήσει. Ο εξοπλισμός που υπήρχε στο σχολείο που είχε προμηθευτεί από τα

Υπουργεία Παιδείας και Δικαιοσύνης, αλλά και από δωρεές μεμονωμένων ανθρώπων, είχε πια παλιώσει και χρειαζόταν αλλαγή. Ακόμα, μια που φτιάχνουμε την εφημερίδα μας αλλά και υλοποιούμε πολλά προαιρετικά προγράμματα κάθε χρόνο, θα μπορούσαμε να έχουμε τους τρόπους και τα μηχανήματα, για να τα υποστηρίξουμε.

Για μας, η γνωριμία με τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και η εξοικείωση με την τεχνολογία της πληροφορίας και των επικοινωνιών είναι ιδιαίτερα σημαντική, μια που κλεισμένοι σε ένα κατάστημα κράτησης έχουμε επαφή με πολλά πράγματα, που γρήγορα αλλάζουν, μόνο μέσα από την τηλεόραση. Σαν νέοι άνθρωποι που αργά ή γρήγορα θα επιστρέψουμε στην κοινωνία, χρειαζόμαστε και αυτήν την επαφή, γιατί αλλιώς θα βρεθούμε «αναλφάβητοι» μέσα σε ένα κόσμο που προχωρά με γρήγορους ρυθμούς.

Μετά από αρκετό χρόνο και προσπάθεια να ακολουθηθούν οι προβλεπόμενες διαδικασίες για την υλοποίηση της δωρεάς, σχεδόν στο τέλος της σχολικής χρονιάς που πέρασε, δεν πιστεύαμε στα μάτια μας... Στο σχολείο ήρθαν και εγκαταστάθηκαν δέκα πλήρη υπολογιστικά συστήματα τελευταίας τεχνολογίας για την αίθουσα πληροφορικής. Όπως λέμε για πλάκα μεταξύ μας, άνοιξε ένα internet café στο σχολείο! Η αίθουσα αυτή όμως, όπως μας είπαν οι καθηγητές μας, μπορεί εκτός από το μάθημα πληροφορικής να γίνει ακόμα και κέντρο πιστοποίησης γνώσης Η/Υ και να μας δώσει ένα πολύτιμο χαρτί εφόδιο για τη ζωή μας. Ακόμα, εγκαταστάθηκαν έξι διαδραστικοί πίνακες, που μαζί με έναν που ήδη υπήρχε, επαρκούν σχεδόν για όλες τις αίθουσες διδασκαλίας. Το

Η αγορά του εξοπλισμού του Σχολείου πραγματοποιήθηκε με δωρεά από το
ΙΣΝ/ΣΝΪ ΙΔΡΥΜΑ ΣΤΑΥΡΟΥ ΝΙΑΡΧΟΥ
Έτος 2012 www.snf.org

μάθημα πλέον θα γίνεται με τη βοήθεια υπολογιστή και προβολικού συστήματος πάνω σε αυτόν τον πίνακα και δεν περιγράφεται πόσο σαστίσαμε όταν είδαμε ότι αυτοί οι πίνακες είναι αφής, δηλαδή μπορείς να τους χειριστείς αγγίζοντας με το δάχτυλο πάνω στον πίνακα!!! Επίσης ήρθαν τρεις πλήρεις υπολογιστές για τις δουλειές του γραφείου των καθηγητών, δύο προβολικά συστήματα, εκτυπωτές, fax και ένα σωρό άλλα...

Νομίζω ότι δεν υπάρχει σχολείο στην Ελλάδα που να είναι τόσο εξοπλισμένο όσο το δικό μας μέσα στη φυλακή! Το πόσο σημαντικό είναι αυτό για εμάς ίσως δεν μπορούμε να το εκφράσουμε και ακόμα και να το εκτιμήσουμε τώρα. Το να πούμε ευχαριστώ σε αυτούς τους ανθρώπους από το Ίδρυμα είναι λίγο... Λίγες φορές αισθανόμαστε τόσο έντονα ότι η κοινωνία είναι δίπλα μας και ότι κάποιος βοηθούν τον αγώνα μας. Σας διαβεβαιώνω ότι θα κάνουμε ότι περισσότερο μπορούμε για να γυρίσουμε πίσω στην κοινωνία καλύτεροι και έτσι να ανταποδώσουμε, στο μέτρο που μπορεί ο κάθε ένας, αυτή τη δωρεά ψυχής...

Ομάδα μαθητών

Το σχολείο μας ευχαριστεί την εφημερίδα **“ΤΑ ΝΕΑ”**, καθώς και την **“ΙΡΙΔΑ”** για την δωρεάν εκτύπωση της εφημερίδας μας.

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Στο τέλος κάθε σχολικής χρονιάς γίνεται μια γιορτή που την ονομάζουμε τελετή λήξης και σε αυτήν παρουσιάζουμε τα έργα μας, τραγουδάμε, χορεύουμε, παίρνουμε βραβεία. Στη γιορτή αυτή καλούμε ανθρώπους που στηρίζουν το σχολείο και νοιάζονται για μας.

Πριν τη φετινή γιορτή, μας ενημέρωσε ο Διευθυντής ότι είχε προσκαλεστεί και θα ερχόταν και ο Υφυπουργός Παιδείας και πρύτανης του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου Θεόδωρος Παπαθεοδώρου.

Τελικά δεν μπόρεσε να έρθει την ημέρα της γιορτής λόγω υποχρεώσεων που δεν μπορούσε να αναβάλει.

Την επόμενη μέρα όμως, μας κάλεσε ο Διευθυντής στο σχολείο και μόλις φτάσαμε μάθαμε ότι ο Υφυπουργός είχε έρθει να μας επισκεφτεί. Ήταν κάτι που δεν το περιμέναμε,

γιατί ο άνθρωπος αυτός από την σπουδαία θέση που βρίσκεται, μας έδειξε στην πράξη ότι νοιάζεται για μας και το σχολείο μας και όχι μόνο για γιορτές και εντυπώσεις.

Ήταν το πρώτο σχολείο που επισκέφτηκε ως Υφυπουργός και αυτό μας έκανε μεγάλη εντύπωση. Όπως μάθαμε, είχε στο παρελθόν επισκεφθεί τη φυλακή με τους μεταπτυχιακούς φοιτητές του με την ιδιότητα του ως Καθηγητής Πανεπιστημίου και ο χώρος και οι προσπάθειες που γίνονται εδώ δεν του ήταν άγνωστα.

Ειλικρινά, συναντήσαμε έναν προσιτό άνθρωπο και τα λόγια του ήταν απλά και ουσιαστικά. Μας μίλησε σαν δάσκαλος και όχι σαν πολιτικός. Μας δήλωσε πόσο σημαντική θεωρεί ο ίδιος αλλά και το Υπουργείο τη λειτουργία ενός σχολείου μέσα στη φυλακή και πόσο

σημαντικές θεωρεί τις προσπάθειες που κάνουμε τόσο στα μαθήματα όσο και στα πολιτιστικά προγράμματα που κάνουμε κάθε χρόνο.

Μιλήσαμε και για τα προβλήματά μας, τόσο σαν κρατούμενοι όσο και σαν μαθητές. Ακούγεται λίγο παράξενο αλλά αισθανθήκαμε ότι αυτός ο άνθρωπος είναι δίπλα μας, δεν λέει μόνο λόγια αλλά ότι θα στηρίξει το σχολείο μας όσο μπορεί.

Τον ευχαριστούμε.
Ομάδα μαθητών

ΚΕΘΕΑ
ΣΤΡΟΦΗ

Για τους έφηβους: 210-8820277
Για τις οικογένειες – για τους φίλους: 210-8840862
Γραμματεία:
Τ 210-8822122, 210-8814515,
F 210-8842237
e-mail: info@kethea-strofi.gr

ΕΠΑΝΟΔΟΣ
Ν. Π. Ι. Δ.
ΚΕΝΤΡΟ ΕΠΑΝΕΝΤΑΞΗΣ
ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΡΑΤΗΓΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΣ, ΔΙΑΒΙΒΑΣΗΣ & ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΔΕΡΙΓΝΥ 28-30 & 3ης
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΠΛ. ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ, 104 34 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ: 210 88 15 904 - 210 88 15 032,
FAX: 210 82 51 109
e-mail: epanodos@epanodos.org.gr
<http://www.epanodos.org.gr>
ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ: Δευτέρα έως
Παρασκευή 9:00 - 14:30

ΣΥΝΙΓΟΡΟΣ
ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Χατζηγιάνη Μέξη 5, Αθήνα, ΤΚ 11528
e-mail: cr@synigoros.gr
213-1306703 (Γραμματεία),
800.11.32000 (γραμμή για παιδιά)